

noiembrie 2012

Curierul Adventist

Redeșteptarea și Cuvântul

Prelegeri pentru Săptămâna de Rugăciune –
7-15 decembrie

Introducere

Mesaj din partea președintelui

Scumpă familie a bisericii,

Ce subiect atrăgător și important vom studia în această Săptămână de Rugăciune din 2012 – „Redeșteptarea și Cuvântul”!

Tema redeșteptării este una care apare deseori în Scriptură. Dumnezeu este cel care îi reabilitează și îi reinviorează pe cei pierduți, care le oferă viață și putere celor slăbiți, care caută să aducă redeșteptare în relația dintre El și poporul Său.

Pe parcursul acestei săptămâni, ne vom concentra asupra diferitelor moduri prin care Cuvântul devine o parte integrantă în procesul de redeșteptare din inimile și din casele noastre, dar și din biserică. Evident, nu poate avea loc o adevărată redeșteptare fără studiul Cuvântului lui Dumnezeu și fără trăirea unei părtașii profunde și continue cu Isus Hristos.

Vă invit să vă alăturați familiei mondiale a bisericii într-un mod cu totul special în timpul acestei Săptămâni de Rugăciune. Pe măsură ce meditați la principalele idei ale fiecărei prelegeri, cereți-I Duhului Sfânt să vă descopere modul în care puteți integra mesajul în viața dumneavoastră din ziua respectivă! Rugați-vă ca Domnul să trimită ploaia târzie a Duhului Sfânt, care să aducă redeșteptare atât la nivel individual, cât și la nivel de organizație! Dacă aveți și copii în familia dumneavoastră, asigurați-vă că nu vor fi lăsați deoparte – citiți împreună cu ei materialele pregătite special pentru copii!

Cuvântul lui Dumnezeu ne îndeamnă explicit: „Gustați și vedeți ce bun este Domnul! Ferice de omul care se încrede în El! Temeți-vă de Domnul, voi, sfinții Lui, căci de nimic nu duc lipsă cei ce se tem de El!” (Psalmii 34:8,9)

Isus vine curând! În timp ce noi proclamăm solia celor trei îngeri și ne pregătim pentru a-L întâlni pe Domnul în văzduh, fie ca El să ne întărească și să aducă revigorare spirituală fiecăruia dintre noi și bisericii Sale, prin ploaia târzie.

Cu cele mai calde salutări,

Ted N. C. Wilson, președintele Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea

Curierul Adventist

„Iată, Eu vin curând ...”

Misiunea noastră este să-L înălțăm pe Domnul Isus Hristos prin prezentarea de experiențe ale dragostei Lui nemărginite, de articole și știri, ajutându-l astfel pe cititor să-L cunoască mai bine pe Mântuitorul și să aibă o speranță vie în apropiata Lui revenire.

Anul LXXXIX, noiembrie 2012. Publicația oficială a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.
Apare lunar, sub coordonarea Comitetului Uniunii.

Director Iacob Pop; Redactor-șef Virgiliu Peicu; Redactor Iosif Diaconu; Consultanți Teodor Huțanu, Ioan Câmpian-Tătar, Eduard Călugăru, Georgel Pîrlitu, Paul Pauliuc, Lucian Cristescu, Mihai Maur, Romeo Asanache, Daniel Delcea; Colaboratori speciali Romică Sirbu, Nelu Burcea, Ciprian Iorgulescu, Daniel Chirileanu, Marius Munteanu, Constantin Dinu; Traducere Aron Mezei, Christian Sălcianu; Corectură Elena Buciuman, Cristinel Sava; Grafică și tehnoredactare Irina Toncu; Adresa de corespondență Curierul Adventist, str. Erou Iancu Nicolae, nr. 38-38A, Voluntari, jud. Ilfov, cod 077190; E-mail: curierul@adventist.ro; Web site: www.curieruladventist.ro; Imprimare Tipografia Fast Print; Șos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov; Tel. 021/323 00 20; Fax 021/323 00 40

ISSN 1220-6725

Vineri

Cuvântul lui Dumnezeu înviorează!

VREM CA DUMNEZEU SĂ NE MAI VORBEASCĂ?

de JÁNOS KOVÁCS-BÍRÓ

Când am primit cuvintele Tale, le-am înghițit; cuvintele Tale au fost bucuria și veselia inimii mele, căci după Numele Tău sunt numit, Doamne, Dumnezeul oștirilor! (Ieremia 15:16)

1. Mesajul Scripturii îl înviorează pe om

Îmi amintesc de acele vremuri când, în comunitatea din Băgara (cam la 30 km de Cluj), ne pregăteam pentru Săptămâna de Rugăciune. Seară de seară, aproape toți membrii erau prezenți. Gândul că toți adventiștii din țară sunt preocupați de aceeași temă și toți ne rugăm în același timp a întărit în noi ideea că suntem o familie. Cuvântul ne era adresat, noi Îi răspundeam lui Dumnezeu și, în acest fel, se forma un dialog între Dumnezeu, Cel Atotputernic, și omul muritor. Ajungeam aproape de sfârșitul anului și doream să facem ceva pentru Dumnezeu. În unele cazuri, chiar Săptămâna de Rugăciune ne sugera tema pentru o evanghelizare de iarnă.

De câte ori ni s-a părut plictisitor sau de neînțeles Cuvântul Domnului prezentat de oameni? Să ne gândim la faptul că, într-un an, sunt 52 de Sabaturi, adică aproximativ 156 de servicii divine și 64 de ore de rugăciune la care participăm. Ne amintim oare de mesajul ascultat săptămâna trecută? Cuvântul lui Dumnezeu ar trebui să fie activ în viața noastră. Este oare el așa? Sau doar îl ascultăm și atât? Dumnezeu ne trimite următoarea avertizare:

„Dacă ascultă cineva Cuvântul și nu-l împlinește cu fapta, seamănă cu un om care își privește fața firească într-o oglindă și, după ce s-a privit, pleacă și uită îndată cum era. Dar cine își va adânci privirile în legea desăvârșită, care este legea slobozeniei, și va stăruie în ea nu ca un ascultător uituc, ci ca un împlinitor cu fapta, va fi fericit în lucrarea lui” (Iacov 1:23-25).

Îmi aduc aminte de băiețelul unui prieten. Părinții l-au învățat rugăciuni și scurte poezii. Așa a învățat și următoarea rugăciune: „Dumnezeul meu bun, îmi închid ochii acum,

dar ochii Tăi, dragă Tată, să vegheze asupra noastră”, pe care a repetat-o în fiecare seară, înainte de culcare. Odată, l-au rugat la Școala de Sabat să învețe o poezie despre Biblie și să o spună la un program de copii. Așadar a învățat următoarea poezioară: „Deschid Biblia mea” – își unea palmele, apoi deschidea Biblia, potrivit mesajului poeziei, se uita în jos și continua – „și citesc din ea că Domnul Isus mă iubește.” Când i-a venit rândul în program, băiețelul s-a dus în față și a recitat poezia astfel: „Deschid Biblia mea” – și-a deschis mânuțele, s-a uitat jos, apoi a continuat – „și îmi închid ochii acum ...”

Copilul confundase, de fapt, cele două poezii. Această nostimă întâmplare este, din păcate, o descriere reală a ceea ce ni se întâmplă și nouă când citim Biblia sau ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă vom fi însă atenți la Scriptură, la istoria pe care o dezvăluie – istoria mântuirii –, vom avea o experiență asemănătoare cu cea pe care o avem atunci când ascultăm cea mai frumoasă poveste sau când citim cea mai interesantă carte: nu putem rămâne nepăsători. Biblia ne cheamă la acțiune!

2. Dumnezeu ni se adresează în mod diferit – să răspundem chemării Lui!

Domnul ni Se adresează și astăzi prin natură, prin conștiință, prin oameni credincioși și prin Cuvântul Lui. El ne trimite încontinuu, pe toate căile posibile, mesajul că El există și lucrează în favoarea omenirii, fiindcă Îl interesează soarta noastră. Acesta este „adevărul prezent” al timpului nostru. Dumnezeu vrea să intre în dialog cu noi în timpul Săptămânii de Rugăciune. Să răspundem chemării Lui! Când s-a predat Domnului ca să Îi slujească, copilul Samuel a auzit chemarea Lui. Dumnezeu l-a chemat pe nume într-o perioadă când oamenii nu mai credeau că El vorbește.

„Tânărul Samuel slujea Domnului înaintea lui Eli. Cuvântul Domnului era rar în vremea aceea și vedeniile nu erau dese. Tot pe vremea aceea, Eli începea să aibă ochii tulburi și

nu mai putea să vadă. El stătea culcat la locul lui, iar candela lui Dumnezeu nu se stinsese încă și Samuel era culcat în Templul Domnului, unde era chivotul lui Dumnezeu. Atunci, Domnul a chemat pe Samuel. El a răspuns: «Iată-mă!» Și a alergat la Eli și a zis: «Iată-mă, căci m-ai chemat.» Eli a răspuns. «Nu te-am chemat; întoarce-te și te culcă!» Și s-a dus și s-a culcat” (1 Samuel 3:1-5).

Să încercăm să ne închipuim bucuria lui Samuel când a fost chemat la slujire. Nu a fost supărat, nu s-a împotrivit, ci a alergat să ajute. Atitudinea lui este o lecție pentru tinerii de azi, dar și pentru credincioșii mai înaintați în vârstă. În prezent, mulți tineri trăiesc într-o lume virtuală. Realizările tehnologice au ajuns la un așa nivel, încât, fără să ieșim din cameră, putem dialoga cu mii de oameni, putem urmări evenimentele importante ale lumii, tinerii pot comunica între ei, pot să-și continue o facultate și tind să creadă că realitatea este ce trăiesc ei în fața monitorului. Când părinții sau liderii spirituali le dau o responsabilitate, ei acceptă greu, pentru că îi atrag mai degrabă experiențele pe care le pot trăi în lumea digitală.

Dragi tineri, dacă Dumnezeu vă cheamă prin oameni, urmați exemplul lui Samuel! Așa cum nu există căsătorie digitală, nu există nici botez digital. Puteți să folosiți mijloace tehnice pentru a vă construi relațiile, dar nu uitați că întâlnirea personală și lucrarea personală nu pot fi înlocuite cu nimic! Fiți gata să lucrați pentru Domnul! Astfel, Cuvântul lui Dumnezeu nu doar că se va auzi, ci va prinde și viață prin faptele voastre și îi va însufleți și pe prietenii voștri.

Părinți și lideri spirituali, când Duhul lui Dumnezeu îi va trezi pe tinerii voștri, nu îi trimiteți înapoi! Lăsați-i să împlinescă planul lui Dumnezeu și să facă lucruri deosebite, prin care Dumnezeu să fie proslăvit!

3. Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător

„Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo, că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii” (Evrei 4:12).

Am trăit o experiență de neuitat când am fost delegat să transport cu mine, în 23 de țări, Biblia editată de Conferința Generală. Am călătorit cu această Biblie peste 22 000 km, de la Cercul Polar Arctic până la Israelul fierbinte. Tocmai mă pregăteam să iau avionul din Atena spre Tel Aviv, când, la aeroport, m-a oprit agentul de securitate al companiei aeriene din Israel, care era și agent secret. Timp de 45 de minute, a trebuit să răspund la întrebări legate de scopul călătoriei mele. La un moment dat, m-a întrebat:

— Aveți armă la dumneavoastră?

Am răspuns dintr-odată:

— Am la mine o armă de 7,5 kg, care nimerește în fiecare direcție, dar mai ales în direcția aceluia care o ține în mână!

Pe fața lui se citea spaima, dar, văzându-mi zâmbetul, m-a întrebat la ce mă refer. I-am arătat Biblia. Până la plecarea avionului, am discutat despre rolul poporului adventist și al Israelului la finalul istoriei.

„Ca niște generali înțelepți, conducătorii lucrării lui Dumnezeu trebuie să alcătuiască planuri de dezvoltare care să-i implice pe toți. În planurile lor, trebuie să acorde o atenție

specială acelor lucrări care pot fi îndeplinite de membrii laici pentru prietenii și vecinii lor. Lucrarea lui Dumnezeu pe acest pământ nu se va încheia până când bărbații și femeile care fac parte din biserica noastră nu se vor implica în lucrare și până când eforturile lor nu se vor uni cu eforturile pastorilor și ale conducătorilor bisericii” (Ellen G. White, *Slujitorii Evangheliei*, p. 351, 352, în orig.).

AVEM ȘI NOI PRIVILEGIUL CA, ÎN ACEASTĂ SĂPTĂMÂNĂ DE RUGĂCIUNE, SĂ AUZIM ȘI SĂ PRICEPEM CUVINTELE DOMNULUI.

Trăim într-o vreme când oamenii caută siguranță, când, pentru a-și asigura traiul, migrează dintr-o țară în alta și își concentrează toată atenția asupra valorilor materiale ale lumii. Din păcate, de multe ori, nu observăm că, prin aceasta, Satana ne captează atenția. Scopul lui este să ne obosească, să ne dea bucurii trecătoare și să ne atragă privirea de la valorile eterne. Dumnezeu nu ne-a dat Cuvântul Lui ca să fim mai presus decât alții, ci ca el să ne schimbe viața. Când vom înțelege, din Scriptură, dorința Lui de a ne mântui și planul pe care îl are pentru realizarea acestui scop, vom trăi aceeași experiență ca a ucenicilor din Emaus: „Și au zis unul către altul: «Nu ne ardea inima în noi când ne vorbea pe drum și ne deschidea Scripturile?» S-au sculat chiar în ceasul acela, s-au întors în Ierusalim și au găsit pe cei unsprezece și pe cei ce erau cu ei adunați la un loc” (Luca 24:32,33).

Avem și noi privilegiul ca, în această Săptămână de Rugăciune, să auzim și să pricepem cuvintele Domnului. Să ne pregătim pentru aceasta, răspunzând chemării Lui și împlinindu-I poruncile! ■

JÁNOS KOVÁCS-BÍRÓ ESTE ORIGINAR DIN JUDEȚUL CLUJ ȘI SLUJEȘTE CA SECRETAR AL ASOCIAȚIEI PASTORALE ÎN CADRUL DIVIZIUNII TRANSEUROPENE.

ÎNTEBĂRI PENTRU reflecție și discuții

1. Ce metode de citire a Bibliei putem aplica pentru ca mesajul ei să fie relevant pentru noi?
2. De ce credeți că Dumnezeu a preferat să i Se descopere copilului Samuel, și nu preoților sau leviților de la cortul întâlnirii?
3. Cum s-a văzut în mod concret puterea Cuvântului în comunitatea dumneavoastră pe parcursul anului trecut?

Sabat dimineată

Redeșteptarea și Cuvântul

SUNTEM PREGĂTIȚI PENTRU IMPLICARE?

---

de **TED N. C. WILSON**

Acum, când începem o săptămână specială, care are ca temă „Redeșteptarea și Cuvântul”, poate vă întrebați ce nevoie mai avem de alte mesaje despre redeșteptare. Poate că sunteți niște adventiști care se simt mulțumiți să lase lucrurile în mersul lor natural. Iar identitatea de bază ca adventist de ziua a șaptea s-ar putea să se reducă doar la un serviciu divin de sâmbătă dimineată plăcut și la o viață morală obișnuită. Dacă vi se par suficiente, atunci pierdeți, pe zi ce trece, aspectele cele mai importante ale identității unui adventist de ziua a șaptea!

Pe de altă parte, s-ar putea ca ideea redeșteptării să vi se pară atrăgătoare. Dacă priviți la evenimentele lumii, la schimbările culturale și sociale, simțiți că totul se îndreaptă spre prăpastie. Poate că tânjiți după o redeșteptare, considerând că ea echivalează cu întoarcerea la elementele de bază ale societății – întoarcerea la vremurile de odinioară, când lucrurile se desfășurau după o anumită ordine temporală și spațială.

Ordinea și securitatea nu sunt la fel de atrăgătoare pentru toți. Poate că ceea ce așteptați este o redeșteptare care să zguduie lucrurile. Poate că vreți să vedeți mai multă putere, mai multă acțiune, mai multe minuni, o creștere rapidă a bisericii. Deși aceste lucruri pot avea loc și se vor întâmpla ca rezultat al redeșteptării, nu ele constituie nucleul redeșteptării.

Atât la nivel individual, cât și la nivel de biserică, ne dorim să avem o experiență spirituală deosebită în timpul acestor studii pe tema redeșteptării. Și, chiar dacă o experiență înălțătoare este un bun început, adevărata redeșteptare trebuie să treacă dincolo de experiența unei săptămâni. Ba chiar trebuie să treacă dincolo de cunoscuta idee a unui „nou început”. Redeșteptarea implică a merge înapoi pe cărare până la momentul începutului. „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. El

era la început cu Dumnezeu. Toate lucrurile au fost făcute prin El și nimic din ce a fost făcut n-a fost făcut fără El” (Ioan 1:1-3).

Esența adevăratei redeșteptări

Redeșteptarea înseamnă mai mult decât a ne întoarce la rădăcini, sau la lucrurile de bază, și mai mult decât a ne dori răsturnarea unor stări de fapt. Înseamnă mai mult decât a avea putere sau influență. Redeșteptarea înseamnă reînnoirea perseverenței cu care ne concentrăm asupra lui Isus. Prin Isus Hristos a fost creat totul și numai prin El poate lua naștere și această re-creare, sau redeșteptare. Domnul Hristos este și trebuie să fie centrul oricărei redeșteptări.

Dar oare avem nevoie de o astfel de redeșteptare? Suntem încă pe acest pământ, iar Isus nu a venit pentru a ne lua acasă. Nu am trăit încă împlinirea făgăduinței conform căreia va fi o revărsare a Duhului Sfânt care să ne înzestreze cu tot ce avem nevoie pentru a duce la bun sfârșit misiunea de a predica întreita solie îngerească „oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod” (Apocalipsa 14:6). De aceea, ca biserică, avem nevoie de o astfel de redeșteptare. Însă această redeșteptare nu va veni asupra noastră, ca organizație, până când nu o trăim la nivel individual.

Avem nevoie de o redeșteptare la nivel personal? Fiecare își poate face un simplu test, întrebându-se: „A cui este inima noastră? Cu cine se ocupă cugetele noastre? Despre cine ne place să vorbim? Cui închinăm cele mai calde sentimente și cele mai bune energii ale noastre? Dacă suntem ai Domnului Hristos, atunci cugetele noastre vor fi pline de El, iar cele mai plăcute sentimente se vor îndrepta spre El. Atunci tot ce avem și suntem Îi vom consacra Lui. Atunci vom dori să purtăm chipul Lui, să respirăm spiritul Său, să facem voia Sa și să-I fim plăcuți în toate lucrurile”¹.

Revigorarea relației cu Dumnezeu

Pentru a începe o redeșteptare, trebuie să ne concentrăm în mod individual asupra relației cu Isus. Dacă înțelegem că suntem mântuiți prin har și că suntem întru totul dependenți și datori unui Dumnezeu atotputernic, care nu doar că ne-a creat, ci ne-a și răscumpărat, atunci nu ne vom îndrepta spre o abordare mecanică, legalistă. Predarea noastră totală lui Dumnezeu, predare născută dintr-o inimă plină de recunoștință, va duce la o viață și la o mărturie plină de Duhul Sfânt, dinamică și vibrantă.

Trebuie să înțelegem cu toții unde ne aflăm în raport cu scurgerea istoriei și cu iminenta revenire a lui Isus Hristos. Trebuie să ne reamintim că în jurul nostru, uneori și în noi, s-a dezlănțuit o mare luptă, iar Diavolul încearcă să ne deterneze viața spirituală și să ne întrerupă legătura cu Hristos pentru a împiedica vestirea în întreaga lume a strigătului de la miezul nopții din Apocalipsa 14.

A ști înseamnă a împărtăși

Redeșteptarea de care avem nevoie nu se bazează nici pe manifestări emoționale, nici pe minuni. Vrem să-L cunoaștem pe Isus mai bine pentru a-L putea vesti mai bine. Avem nevoie de motivația și puterea date de Duhul Sfânt pentru a putea face misiune. Avem nevoie ca Isus să ne trimită Duhul Sfânt, pe care El a promis că ni-L va da (Ioan 16:7). Probabil că niciunde altundeva nu este mai bine conturată nevoia aceasta ca în provocarea de a evangheliza marile orașe. Mai mult de jumătate din populația lumii trăiește deja în orașe, și totuși, în multe orașe, abia dacă s-a auzit despre noi. Dacă ne aducem aminte de cuvintele profetului Zaharia, atunci ne dăm seama că Marea Trimitere nu va fi realizată „nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu, zice Domnul oștirilor” (Zaharia 4:6).

Cum vom reuși să avem un impact semnificativ? Sigur că este nevoie de planuri noi, de strategii noi, dar adevărata noastră nevoie este puterea făcătoare de minuni a Cuvântului, care a creat toate lucrurile la început. Trebuie să fim dispuși să devenim instrumentele pe care Dumnezeu le va folosi pentru a vesti biruința lui Hristos și iminenta Sa venire „oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod” (Apocalipsa 14:6).

Cum experimentăm creșterea

Pentru ca mărturia noastră să fie convingătoare, trebuie să Îl cunoaștem mai bine pe Mântuitorul. De aceea este nevoie să cultivăm o relație personală cu Domnul Hristos și să creștem în umblarea noastră cu El. Acceptarea lui Hristos nu este o experiență care să aibă loc o singură dată în viață. Trebuie să fie o experiență în continuă dezvoltare. La fel ca apostolul Pavel, trebuie să fim dispuși să murim zilnic față de eu.

Ideea de a dezvolta o relație zilnică cu Isus Hristos nu este ceva nou pentru noi, dar, pentru că nu reușim să-L vedem, ne luptăm adesea neștiind cum o putem face cel mai bine. Orice relație se bazează în mod esențial pe comunicare.

Rugăciunea ne deschide inimile și ne atrage într-o relație mai intimă cu Isus. Zidurile care ne împiedică să avem o astfel de relație personală cu Isus vor putea fi dărâmate de Dumnezeu, dacă Îi vom cere acest lucru. Atunci când petrecem timp în rugăciune cu Isus Hristos, Duhul Sfânt va zdrobi mândria, amărăciunea și materialismul din noi.

Pentru că ducem o viață aglomerată, în care atât de multe lucruri ne solicită timpul și atenția, este într-adevăr o provocare să menținem ridicat pulsul dragostei noastre pentru Isus. În mod permanent, trebuie să ne luăm timp pentru a asculta ce ne spune Dumnezeu.

VREM SĂ ÎL CUNOAȘTEM PE ISUS MAI BINE PENTRU A PUTEA SĂ-L VESTIM MAI BINE.

Chiar dacă ne vorbește prin situații providențiale, prin îndemnuri date de Duhul Sfânt în cugetele noastre, mijlocul cel mai clar prin care comunică Dumnezeu cu noi este Cuvântul Său. Atunci când ne luăm timp pentru a studia Scriptura, trebuie să cerem în rugăciune prezența Duhului Sfânt, care să dea la o parte orice ne-ar putea separa de Dumnezeu.

Ca adventiști de ziua a șaptea, avem o moștenire extraordinară. Spiritul Profetic este unul dintre cele mai mari daruri pe care le-a făcut Dumnezeu rămășiței poporului Său. În cuvintele lui Ellen White, Spiritul Profetic este „o lumină mai mică” ce conduce la „o lumină mai mare”². Să studiem sfaturile mesagerului Domnului! Fie ca ele să ne atragă tot mai aproape de frumusețea lui Isus și să ne încurajeze la un studiu și mai profund al Cuvântului Său!

Adevărul, așa cum este el în Isus

Pentru că trăim în timpuri cu adevărat speciale ale istoriei pământului, este de o importanță deosebită să înțelegem modul în care toate doctrinele Îl au în centru pe Domnul Isus Hristos.

OCHII NOȘTRI SPIRITUALI VOR TREBUI SĂ FIE ÎNNOIȚI DE DUHUL SFÂNT. VA TREBUI SĂ FIM ATÂT DE BINE ANCORAȚI DE MÂNTUITORUL, ATÂT DE FAMILIARIZAȚI CU VOCEA SA DIN CUVÂNT, ÎNCÂT SĂ FIM ÎN STARE SĂ TRĂIM PRIN CREDINȚĂ ÎN CEASUL CEL MAI ÎNTUNECAT AL PĂMÂNTULUI.

În curând, vor veni asupra noastră evenimentele sfârșitului. În curând, Hristos Se va întoarce pentru a-l pedepsi pentru totdeauna pe Satana. Sângele Mântuitorului – jertfa de pe crucea Golgotei – și slujirea Sa ca Mare-Preot în sanctuarul ceresc au împreună un singur scop: ca dumneavoastră și cu mine, prin mărturisirea păcatelor și primirea Lui ca Mântuitor, să fim împăcați cu Dumnezeu și să primim viața veșnică prin slujirea atotcuprinzătoare a Domnului Hristos. Nu trebuie să ne temem de judecată, dacă Îl cunoaștem pe Miel, dacă Îl cunoaștem pe Marele-Preot, pe Împăratul nostru care vine.

Împăratul care vine

Este important să înțelegem ordinea în care vor avea loc evenimentele din viitorul apropiat. Atunci când Domnul Hristos va reveni, orice ochi Îl va vedea. Aceasta va fi fericita noastră nădejde pe care am așteptat-o și care cred că se va împlini în foarte scurt timp. Vedem în jurul nostru, chiar în aceste momente, cum lucrurile sunt clătinate. Capitolul 24 din Evanghelia după Matei ne indică semnele venirii Sale. Nu trebuie decât să privim în jurul nostru la dezastrul economic, la instabilitatea politică, la bolile devastatoare, la decăderea socială și morală pentru a înțelege că aceste semne se împlinesc. Sunt deja organizate mișcări ecumenice, al căror scop este crearea unui sistem religios unit care să se opună închinării adevărate aduse lui Dumnezeu în Sabatul zilei a șaptea și care, în cele din urmă, să elimine libertatea religioasă și să promoveze o zi de închinare contrafăcută.

Atunci când Hristos va veni pentru a doua oară, picioarele Sale nu vor atinge pământul, ci noi vom fi luați la cer „ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh” (1 Tesaloniceni 4:17). Înainte de glorioasa revenire a Domnului, Satana va încerca „să înșele, dacă va fi cu putință, chiar și pe cei aleși” (Matei 24:24).

Satana va încerca să se înfățișeze ca „un înger de lumină” (2 Corinteni 11:14) și va încerca să Îl personifice pe Hristos. Cum vom ști să facem diferența dintre acest impostor și adevăratul Domn Hristos? Imaginați-vă că întreaga presă și televiziunile vor reda în direct acest eveniment, care, aparent, va „confirma” că acest „hristos” este unul real. „Satana, înconjurat de îngerii răi și proclamându-se Dumnezeu, va face tot felul de minuni pentru a-i înșela, dacă va fi posibil, chiar și pe cei aleși”³. Vom trăi atunci niște vremuri în care nu va trebui să ne bazăm pe ce ne spun simțurile. Ochii noștri spirituali vor trebui să fie înnoiți de Duhul Sfânt. Va trebui să fim atât de bine ancorați de Mântuitorul, atât de familiarizați cu vocea Sa din Cuvânt, încât să putem fi în stare să „trăi[m] prin credință” (Romani 1:17) în ceasul cel mai întunecat al pământului.

Aproape de linia de sosire

Sunt unul dintre cei care cred că visul lui Dumnezeu cu privire la o lucrare încheiată se va împlini în scurt timp. Sunt încrezător că, pe măsură ce vom căuta să-L cunoaștem mai bine pe Isus, Dumnezeu va pune fără măsură în noi Duhul Său cel Sfânt. El ne va folosi ca instrumente prin care să proclame adevărul Său, astfel încât „pământul va fi plin de cunoștința slavei Domnului, ca fundul mării de apele care-l acoperă” (Habacuc 2:14). Lucrarea lui Dumnezeu pe pământ se va încheia. Domnul Hristos va veni ca un Eliberator mareț, ca Împărat al împăraților și Domn al domnilor, pentru a-i lua acasă, la Sine, pe copiii Săi. ■

¹ Ellen G. White, *Calea către Hristos*, p. 58, în orig.

² Ellen G. White, *Evanghelizezarea*, p. 257, în orig.

³ Ellen G. White, *Sfaturi pentru biserică*, p. 39, în orig.

TED N. C. WILSON ESTE PREȘEDINTELE BISERICII ADVENTISTE DE ZIUA A ȘAPTEA ȘI LOCUIEȘTE ÎN MARYLAND, SUA.

ÎNTREBĂRI PENTRU reflecție și discuții

1. Din moment ce ne ducem viața într-o lume saturată de mass-media, plină de zgomote și turbulențe, cum putem să ne menținem atenția concentrată asupra lui Isus? Ce pași putem face pentru a-L lăsa pe El să ne umple viața?
2. Auzim și vorbim adesea despre „adevăr”. Cum arată adevărul atunci când sunteți la locul de muncă?
3. Redeșteptarea este atât personală, cât și relațională. Ce rol joacă comunitatea în cadrul acestui proces?

Sabat după-amiază

Cuvântul care nu folosește la nimic

DE CE NU ESTE EFICIENT CUVÂNTUL ÎN VIAȚA NOASTRĂ?

de LAURENȚIU MOȚ

Suntem înclinați să credem foarte ușor declarații precum: (1) „Tot așa și Cuvântul Meu care iese din gura Mea nu se întoarce la Mine fără rod” (Isaia 55:11); (2) „El zice și se face, poruncește și ce poruncește ia ființă” (Psalmii 33:9) și (3) „Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător” (Evrei 4:12) și să le aplicăm la viața noastră cu certitudinea că, dacă scrie, atunci așa se va întâmpla. Uităm însă că există o condiție a cărei neîmplinire face ca acest Cuvânt al lui Dumnezeu, deși atotputernic, să nu miște nici măcar un pai. Referindu-se la generația exodului din Egipt, Evrei 4:2 spune: „Lor, cuvântul care le-a fost propovăduit nu le-a ajutat la nimic, **pentru că n-a găsit credință** la cei ce l-au auzit.” Efectele necredinței asupra puterii Cuvântului lui Dumnezeu sunt incredibile. Imaginați-vă, prin comparație, cum închiderea pleoapelor face ca lumina puternică a soarelui să nu mai fie vizibilă! Credința este, așadar, condiția primordială fără de care Cuvântul nu este eficient. Putem să citim și să ascultăm toată ziua din Scriptură și să nu aibă niciun efect în viața noastră, din cauză că nu avem credință.

Mai întâi, ce este credința?

La această întrebare, care unora le-ar putea părea plictisitoare, doresc să răspund cu cea mai completă definiție a credinței pe care am găsit-o la Ellen White și care, sunt sigur, va schimba mult din viziunea noastră despre rolul credinței în transformarea inimii prin Cuvântul lui Dumnezeu. „Când vorbim despre credință, trebuie să facem totdeauna o deosebire în mintea noastră. Există un fel de credință care este cu totul deosebită de adevărata credință. Existența și puterea lui Dumnezeu, adevărul Cuvântului Său sunt realități pe care nici Satana și nici îngerii săi nu le pot tăgădui. Sfânta Scriptură ne spune că «și dracii cred ... și se înfioară» (Iacov 2:19). Dar aceasta nu este credință. Acolo unde este nu doar credință în Cuvântul lui Dumnezeu, **ci și o supunere a voinței noastre**

lui Dumnezeu, acolo unde inima este consacrată Lui, iar simțămintele Îi aparțin, acolo este credință – o credință care lucrează prin iubire și care curățește ființa. Prin această credință, inima este înnoită după chipul lui Dumnezeu”¹.

Voi explica acest aspect al credinței făcând apel la exemplul din Epistola către Evrei, capitolul 4. Cei care formau generația exodului, căreia Cuvântul lui Dumnezeu nu i-a folosit la nimic, n-au avut această credință care i-ar fi dus la supunere. Și la ce trebuia să se supună? Poruncii: „Suiți-vă și luați în stăpânire țara pe care v-o dau!” (Deuteronomul 9:23). Au preferat, în schimb, să se lamenteze de obstacole și de forța locuitorilor Canaanului, pe care nu îi cunoșteau decât din raportul a zece iscoade. Ce ironie să vezi cum lucrează „credința” în direcția îndepărtării de Dumnezeu. Au crezut, fără să vadă, că țara Canaanului e bună de cucerit, dar nu s-au supus poruncii de a o cuceri. Tot astfel, au crezut, fără să vadă, că țara Canaanului e foarte greu de obținut și s-au supus acestei perspective pentru a nu mai intra niciodată în ea.

Credința care mută ... Cuvântul

Iată așadar că avem nevoie de o credință care, atunci când stă față în față cu poruncile lui Dumnezeu, să se supună acestora. Nu mă refer doar la cele Zece Porunci, ci la orice dispoziție care vine din partea lui Dumnezeu. Unora, Dumnezeu le cere să nu se mai îngrijoreze, altora – să petreacă mai mult timp cu familia, altora – să se odihnească mai mult, altora – să muncească mai mult, altora – să-și pună ținte mai înalte, altora – să dăruiască mai mult, altora – să trăiască sănătos ș.a.m.d. Pentru fiecare dintre noi există porunci pe care Dumnezeu ni le dă și în fața cărora, dacă ne supunem, vor apărea schimbări.

Mă întreb însă dacă nu cumva preferăm, ca și contemporanii lui Iosua și Caleb, să ne plângem că nu se poate, mai

degrabă decât să ne supunem și să mergem bazându-ne pe Dumnezeu. Problema noastră este că am uitat atitudinea lui Petru: „Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit și n-am prins nimic, dar, **la cuvântul Tău**, voi arunca mrejele!” (Luca 5:5). Dumnezeu te invită ca, atunci când citești sau asculți Cuvântul Său, să faci ce ți se cere, fără să te gândești că nu e posibil. Tu nu trebuie să spui „pot”, ci „facă-se voia Ta!”. Puterea se află în Cuvânt, iar atitudinea ta de ascultare deschide drumul acestei puteri să lucreze.

Este suficient o vorbă?

Sutașul din Luca 7 a înțeles că „o vorbă” a lui Isus este îndeajuns să producă schimbări dramatice spre binele destinatarului, cu o singură condiție – „supunerea”. Acest soldat roman vedea ființele umane ca fiind la niveluri diferite: sub stăpânire și având pe alții sub stăpânire. În vârful piramidei se afla Isus, în fața căruia toți trebuiau să se supună. Și nouă ni se cere să cucerim cerul pe care nu l-am văzut. Ne-au povestit profeții cum e acolo și tot ei ne-au spus și în ce constă lupta pentru a intra în Canaanul ceresc. Porunca: „Vino!” (Apocalipsa 22:17) ne-a fost adresată de mult. Nu rămâne decât să hotărâm dacă manifestăm credința care se supune sau dacă vom amâna (pentru a câta oară?) ascultarea.

SĂ FIE AȘA ȘI CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU? PUTERNIC ÎNCÂT SĂ MĂTURE TOTUL ÎN CALE, DAR NEPUTINCIOS DIN CAUZA NECREDINȚEI NOASTRE, GROASE CÂT STEJARUL?

Cel de-al Doilea Război Mondial s-ar fi putut termina mai repede cu un an, dacă operațiunea *Walkiria* nu ar fi eșuat. Această operațiune era un plan secret care cerea, în esență, ca doi militari, contele Stauffenberg și adjunctul său, locotenentul Haeften, să se deplaseze de undeva din Berlin către „Bârlogul lupilor”, cum era numit buncărul lui Hitler, să intre în audiență la acesta cu una sau două serviete, ambele conținând câte o bombă cu ceas destinată dictatorului, să detașeze un fel de siguranță pentru ca, în zece minute, să se declanșeze. Contele Stauffenberg a trecut peste o serie de controale, strecurându-se printre pericolele incredibile. În sfârșit, se afla în camera de 5/11 metri a lui Hitler, care discuta cu 32 de generali situația de pe front. Stauffenberg a îndepărtat siguranța și a așezat servieta sub singurul mobilier din încăpere – o masă de lemn masiv de stejar, pe care era așezată o hartă, aflată la numai 1,5 metri de Hitler. Apoi a numărat 6 minute și a ieșit din încăpere, îndreptându-se spre mașina adjunctului. Nu mai era nevoie de a doua servietă. În patru minute, o explozie asurzitoare a scuturat din temelii camera din bârlogul lui Hitler și pe cei ce se aflau în încăpere cu dictatorul. Dar ... nimic! Patru morți, dar nu

Hitler. De ce? Cea mai bună explicație a fost lemnul masiv al mesei.²

Să fie așa și Cuvântul lui Dumnezeu? Puternic încât să măture totul în cale, dar neputincios din cauza necredinței noastre, groase cât stejarul? Nu-mi doresc decât să înțelegem importanța de a ne supune, în ciuda a ceea ce gândim sau simțim. De aceea așază Isus un „dacă” atunci când Se prezintă la ușa inimii noastre, dornic să intre (vezi Apocalipsa 3:20). „Dacă deschidem” – aceasta este condiția!

„LOR, CUVÂNTUL CARE LE-A FOST PROPOVĂDUIT NU LE-A AJUTAT LA NIMIC, PENTRU CĂ N-A GĂSIT CREDINȚĂ LA CEI CE L-AU AUZIT.” (EVREI 4:2)

Profesorul David de Silva consideră că, în contextul istoric al Epistolei către Evrei, autorul subliniază că cel mai mare pericol pe care trebuie să-l depășească biserica nu este ostilitatea și privarea de bunurile lumești, cauzate de dușmanii credinței, ci păcatul și necredința.³ Când va veni Fiul omului, va găsi El credință pe pământ? ■

¹ Ellen G. White, *Calea către Hristos*, p. 63, în orig.

² V. P. Borovička, *Atentate care urmau să schimbe lumea*, București, Editura Politică, 1978, p. 310-341.

³ David A. de Silva, *Perseverance in Gratitude: A Socio-Rhetorical Commentary on the Epistle to the Hebrews*, Grand Rapids, Michigan, Eerdmans, 2000, p. 148.

LAURENȚIU MOȚ ESTE PROFESOR DE NOUL TESTAMENT LA INSTITUTUL TEOLOGIC ADVENTIST.

ÎNTREBĂRI PENTRU reflecție și discuții

1. De ce este mai ușor să crezi că nu se poate decât să crezi că se poate? Care sunt motivele cele mai obișnuite pentru necredință?
2. Cum ne dăm seama că credința noastră a ajuns la un nivel mai profund al supunerii?
3. Ce credeți că favorizează o supunere mai ușoară a voinței noastre lui Dumnezeu?

Duminică

Cum ne însușim Cuvântul lui Dumnezeu

SĂ ÎNVĂȚĂM CUM PUTEM BENEFICIA DE PUTEREA BIBLIEI

de **ÁNGEL MANUEL RODRÍGUEZ**

Viața nu este autonomă. Organismele vii depind de elemente din afara lor pentru a-și menține viața. Apa, hrana, oxigenul sunt doar câteva elemente indispensabile pentru existența vieții.

Din perspectivă biblică, numai Dumnezeu poate susține și păstra viața într-un mediu aflat în stare de degradare și care constituie o continuă amenințare la adresa existenței omenești. Într-un anume sens, viața este susținută prin intermediul Cuvântului lui Dumnezeu. Cu atât mai mult, viața noastră spirituală, pentru a rămâne vie, are nevoie constantă de putere din afara ei.

Dumnezeu și Cuvântul

Psalmistul scria astfel: „Cerurile au fost făcute prin cuvântul Domnului și toată oștirea lor, prin suflarea gurii Lui” (Psalmii 33:6). Creația, în general, și viața, în special, au devenit o realitate prin puterea Cuvântului divin. Iar despre existența umană se afirmă răspicat că nu este dependentă numai de hrană fizică, ci de „orice lucru care iese din gura Domnului” (Deuteronomul 8:3).

Legătura dintre viață și Cuvântul divin este una constantă, profundă și greu de pătruns cu mintea. Cuvântul care ne-a creat este același Cuvânt care și acum susține în mod constant întreaga creație. Puterea lui Dumnezeu ne este descoperită în Cuvântul Său, în vorbirea Sa.

Prin intermediul Cuvântului Său, Dumnezeu ne vorbește în situații speciale, personale, și descoperă poporului Său care este planul și voința Sa pentru el. Cuvântul Său are întotdeauna ca țintă bunăstarea noastră, pentru că „este bun” (Isaia 39:8). La Sinai, israeliții au auzit Cuvântul Domnului vorbindu-le și dându-le „porunci drepte, legi adevărate, învățături și orânduirii minunate” (Neemia 9:13). Adesea, Cuvântul ia forma unei făgăduințe pe care ne putem baza ori de câte ori avem nevoie, o făgăduință care ne arată anticipat măsura completă a împlinirii planurilor lui Dumnezeu pentru noi (vezi Psalmii 105:42-45).

Solomon a vorbit poporului despre puterea Cuvântului divin: „Binecuvântat să fie Domnul, care a dat odihnă poporului Său, Israel, după toate făgăduințele Lui! Din toate bunele cuvinte pe care le rostise prin robul Său Moise, niciunul n-a rămas neîmplinit” (1 Împărați 8:56). Cuvântul lui Dumnezeu este de încredere, deoarece El împlinește ceea ce făgăduiește: „Cuvântul Domnului este adevărat și toate lucrările Lui se împlinesc cu credincioșie” (Psalmii 33:4). Dumnezeu acționează în conformitate cu ceea ce spune; El este un Dumnezeu de cuvânt.

Isus Hristos și Cuvântul

Cuvântul lui Dumnezeu este mai mult decât o rostire care iese din gura lui Dumnezeu. Am putea spune că acest Cuvânt se poate vedea: „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. El era la început cu Dumnezeu. Toate lucrurile au fost făcute prin El și nimic din ce a fost făcut n-a fost făcut fără El” (Ioan 1:1-3). Avem aici același Cuvânt al lui Dumnezeu demn de încredere, plin de putere, care a vorbit poporului Său din Vechiul Testament. Numai că în Noul Testament s-a întâmplat ceva glorios, cu totul neașteptat: „Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi plin de har și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl” (Ioan 1:14).

În Isus, Cuvântul, noi vedem care este voia lui Dumnezeu, care este lucrarea Sa mântuitoare pentru ființele omenești păcătoase. Faptul că acest Cuvânt a putut fi auzit a constituit un mare ajutor, pentru că Dumnezeu ne-a vorbit prin Isus (vezi Ioan 14:10). Dar Cuvântul întrupat al lui Dumnezeu – Isus Hristos – este Cuvântul adevărului (vezi 2 Corinteni 6:7), Cuvântul care ne aduce împăcarea (vezi 2 Corinteni 5:19) și mântuirea (vezi Faptele apostolilor 13:26), Cuvântul de propovăduire a crucii (vezi 1 Corinteni 1:18). El este adevărul și Acela care, prin taina întrupării, i-a unit pe oameni cu Dumnezeu, Acela care, pe cruce, a arătat puterea mântuitoare a Cuvântului lui Dumnezeu.

Dumnezeu poate împlini cu adevărat ceea ce spune. Atunci când Dumnezeu spune un lucru, acel lucru se va împlini, poate nu atât de repede pe cât ne așteptăm noi, dar se va împlini. Cuvântul lui Dumnezeu aduce la îndeplinire ceea ce anunță sau exprimă. Psalmistul scria că Domnul „a trimis cuvântul Său și i-a tămăduit și i-a scăpat de groapă” (Psalmii 107:20). Referindu-se la Cuvântul Său, Domnul spune că „nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini planurile Mele” (Isaia 55:11). Atunci când Domnul vorbește, lucrurile se întâmplă!

Atunci când furtuna de pe Marea Galileei amenința siguranța ucenicilor Săi, Isus S-a ridicat, „a certat vântul și a zis mării: «Taci! Fără gură!» Vântul a stat și s-a făcut o liniște mare” (Marcu 4:39). El a poruncit demonilor să-și părăsească victimele posedate, iar aceștia au ascultat (vezi Marcu 1:25). I-a vindecat pe oameni prin rostirea unui cuvânt (vezi Matei 8:8). Dar, mai presus de orice, cuvântul Său a adus iertarea pentru omul păcătos (Matei 9:1-7).

Eu și Cuvântul lui Dumnezeu

Noi suntem cei cărora le-a fost adresat Cuvântul lui Dumnezeu. El ne vorbește în calitate de Creator și Răscumpărător, pentru ca, astfel, să cunoaștem care este planul și voința Sa pentru viața noastră. Trebuie să ieșim din întunericul nostru existențial și să venim la lumină pentru a trăi o viață autentică.

Cuvântul lui Dumnezeu este sursa vieții veșnice (vezi Ioan 5:24; 6:63). Trebuie să ajungem să cunoaștem acest Cuvânt, căci, așa cum s-a demonstrat în viața lui Isus, Cuvântul atinge fiecare aspect al vieții noastre. A-L asculta este o chestiune de viață și de moarte. Ca atare, Dumnezeu Își dorește nespuse să fie auzit de noi: „Eram gata să răspund celor ce nu întrebau de Mine, eram gata să fiu găsit de cei ce nu Mă căutau. Am zis: „Iată-Mă, iată-Mă!” către un neam care nu chema Numele Meu” (Isaia 65:1).

Așadar, în fața noastră stă o mare provocare, aceea de a *asculta* Cuvântul divin care ne vorbește din Scriptură (vezi Isaia 66:4). Înțelegem deci că e vorba de o ascultare dinamică, ce implică, pe lângă auzire, și o înfăptuire a celor spuse de Cuvânt. Isus Hristos a spus clar: „De aceea pe oricine aude aceste cuvinte ale Mele și le face îl voi asemăna cu un om cu judecată, care și-a zidit casa pe stâncă” (Matei 7:24; cf. 2 Cronici 34:21).

Atunci când ascultăm de Cuvânt demonstrăm că am auzit cum ne-a vorbit și că ni l-am însușit. Este însă la fel de important și să *citim* Cuvântul, sub călăuzirea Duhului Sfânt, pentru că numai Cuvântul întrupat al lui Dumnezeu ne poate aduce transformarea (vezi 2 Corinteni 3:15-18). Trebuie să *cercetăm* acest Cuvânt, pentru că el mărturisește despre Singurul care ne poate asigura viața veșnică (vezi Ioan 5:39). În același proces al însușirii personale a Cuvântului, trebuie să *medităm* la el, să lăsăm ca gândul să insiste asupra conținutului Cuvântului, asupra semnificației sale pentru noi. Putem medita la poruncile (vezi Psalmii 119:48), la învățăturile (vers. 99) și la făgăduințele (vers. 147) pe care le găsim în Scriptură.

Însușirea la nivel personal a Cuvântului înseamnă să avem un timp special de studiu. Acest lucru este nenatural pentru inima omenească și cere o descătușare din inerția

spirituală. Rugăciunea este absolut necesară, pentru că, prin intermediul ei, putem să-I cerem Domnului să ne pună în inimă dorința și dispoziția de a asculta de Cuvântul Său.

Trebuie să ne rugăm și să deschidem Cuvântul lui Dumnezeu zilnic. Cu cât îl vom citi mai mult, cu atât vom ajunge la o înțelegere mai bună a mesajului său. Nu trebuie să renunțăm la acest obicei doar pentru simplul fapt că nu înțelegem tot ce citim. Trebuie să citim în continuare și să lăsăm ca acest mesaj să pătrundă în gândurile noastre. Când vom studia Biblia, gândurile lui Dumnezeu ne vor cuprinde gândurile, vom înțelege din ce în ce mai mult și vom fi transformați, treptat, prin puterea Duhului Sfânt.

Când ascultăm, citim și medităm asupra Cuvântului, atunci Hristos, Cuvântul, vine și locuiește în inimile noastre prin credință (vezi Efeseni 3:17).

Cuvântul este viu; el ne poate învia și pe noi: „Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător (...), judecă simțirile și gândurile inimii” (Evrei 4:12) Din moment ce acest Cuvânt este viu, înseamnă că poate aduce și în viețile noastre ceea ce spune. Putem crede în el, pentru că Acela care ne vorbește prin Cuvânt este demn de încredere și are puterea de a aduce la existență lucrurile promise.

De aceea, fie ca acest Cuvânt să ne învețe zi de zi (vezi 2 Timotei 3:15)! Să ne aducă mângâiere când trecem prin greutăți, încercări și suferințe (Psalmii 119:161,162)! Fie ca speranța pe care o regăsim pe paginile lui să ne umple inima de bucurie (vezi Psalmii 56:10,11; 2 Corinteni 1:20)!

Haideți să primim în inimile noastre Cuvântul descoperit la cruce și să-L lăsăm să ardă ca un foc care să ne sfințească pentru a le sluji Domnului și semenilor noștri (cf. Ieremia 23:29)! ■

ÁNGEL MANUEL RODRÍGUEZ A SLUJIT CA DIRECTOR AL INSTITUTULUI DE CERCETĂRI BIBLICE. PENSIONAT ÎN 2011, LOCUIEȘTE ACUM ÎN TEXAS, SUA.

ÎN TREBĂRI PENTRU

reflecție și discuții

1. Dumnezeu ne vorbește prin creație. În ce lucrări din natură vedeți în mod special puterea creatoare și susținătoare a lui Dumnezeu?
2. Puterea Cuvântului lui Dumnezeu este demonstrată în viața și în slujirea lui Isus Hristos. În care dintre evenimentele din viața Domnului Hristos vedeți că se descoperă puterea Cuvântului lui Dumnezeu?
3. Puterea lui Dumnezeu este arătată și în Cuvântul mântuirii descoperit în viața fiecăruia. Cum ați simțit în viața dumneavoastră, la nivel personal, puterea Cuvântului lui Dumnezeu?

Inima și pământul

DIN CE SUNTEM FĂCUȚI?

de BONITA JOYNER SHIELDS

Parabola lui Isus despre semănător din Luca 8:4-15, prezintă starea inimii noastre. Dumnezeu dorește să pună sămânța Cuvântului Său în inima noastră, dar capacitatea de a aduce roade depinde de starea inimii.

Cum arată o inimă deschisă la Cuvântul lui Dumnezeu? Cum putem îngriji sămânța Cuvântului astfel încât să crească și să prindă rădăcini? Cum poate aduce Cuvântul lui Dumnezeu o învioreare spirituală în viața noastră?

Semănătorul, sămânța și pământul

Pilda semănătorului se găsește în toate cele trei evanghelii sinoptice (Matei 13:1-9,18-23; Marcu 4:1-9,13-20; Luca 8:4-8,11-15). Toate cele trei versiuni conțin trei elemente de bază: semănătorul, sămânța și pământul (țarina).

Semănătorul. A semăna înseamnă a arunca sămânța pe pământ. În vremurile biblice, semănătorii duceau semințele în coșuri sau în poala hainei înnodată la brâu. Omul lua un pumn de semințe, pe care le arunca printr-o mișcare circulară a brațului.¹

Atunci când semănătorul *răspândește* sămânța, nu ia o singură sămânță pe care să o pună cu delicatețe în pământ și apoi să o pună mai departe pe următoarea! După ce a stabilit care e țarina unde va însămânța, semănătorul va arunca cât mai multe semințe posibile, pentru că știe din experiența anterioară că nu toate semințele vor ajunge la maturitate.

Scriptura îl recunoaște pe Dumnezeu ca fiind semănătorul (vezi Matei 13:37). „Ca un semănător în câmp, [Hristos] a venit pentru a semăna semințele cerești ale adevărului”².

Sămânța. Scriptura identifică sămânța cu Cuvântul lui Dumnezeu (vezi Luca 8:11). După cum sămânța conține viața plantei, Cuvântul lui Dumnezeu este viață pentru cei care îl primesc. Și după cum semănătorul împrăștie sămânța printr-o mișcare circulară, cuprinzătoare, putem spune că și Dumnezeu *răspândește* Cuvântul Său în unele dintre cele mai neașteptate locuri.

Cu mulți ani în urmă, pe scena unui teatru din Moscova se juca o piesă. Alexander Rostovzev, un actor foarte îndrăgit, s-a convertit în timp ce juca rolul lui Isus Hristos în piesa profană cu titlul *Hristos în frac*. Actorul trebuia să citească două versete din predica de pe munte, să-și dezbrace mantia și să strige: „Dați-mi fracul și jobenul!”

Însă, atunci când a recitat cuvintele: „Ferice de cei săraci în duh, căci a lor este Împărăția cerurilor! Ferice de cei ce plâng, căci ei vor fi mângâiați!” (Matei 5:3,4), a început să tremure. Fără să respecte scenariul, a continuat să citească din capitolul biblic, ignorând șoaptele, tusea și chiar tropăielile colegilor de scenă. În cele din urmă, reproducând un verset pe care îl memorase pe când se afla într-o biserică ortodoxă în copilărie, Rostovzev a strigat: „Doamne, adu-Ți aminte de mine când vei veni în Împărăția Ta!” (Luca 23:42). Înainte de căderea cortinei, Rostovzev își predase inima lui Isus Hristos, ca Mântuitor personal.³

Dumnezeu *răspândește* Cuvântul Său în cele mai neașteptate locuri, în încercarea de a mântui pe cât mai mulți dintre copiii Săi rătăciți. Adesea noi limităm răspândirea Cuvântului lui Dumnezeu, subestimându-i puterea.

Isus Hristos a venit pentru a răspândi semințele adevărului în inimile oamenilor. Însă El ne cere și *nouă* să răspândim adevărul împreună cu El. A sădi semințele adevărului nu este întotdeauna un proces ușor, după cum ne-o arată viața Domnului Hristos. Ellen White scria: „El Și-a părăsit locașul siguranței și al păcii, a renunțat la slava pe care o împărțasea cu Tatăl înainte de facerea lumii, a renunțat la tronul universului. A venit ca un om supus suferinței și ispitei; a trăit în singurătate, semănând în lacrimi și udând cu sângele Său sămânța vieții pentru o lume pierdută”⁴.

Atunci când sădim semințele adevărului lui Dumnezeu, este posibil ca și noi să fim chemați să trăim o viață din care să nu lipsească suferința, singurătatea, lacrimile, uneori chiar moartea. Dar nu vom semăna fără folos. Cine ar putea uita prin ce au trecut înaintașii noștri: valdenzii, Wycliffe, Ian

Hus? Ei și alții asemenea lor și-au dat viața pentru Hristos și pentru Cuvântul Său. Ellen White i-a descris în următoarele cuvinte: „Erau vânați și omorâți, dar sângele lor uda sămânța semănată, care nu înceta să aducă roade”⁵.

Pământul. Patru elemente sunt necesare pentru un sol sănătos: nitrogen, oxid de calciu, acid fosforic și potasă. Dacă unul dintre ele e insuficient sau prea mult, viața plantei e periclitată. Când plantele sunt puternice și sănătoase, au puterea de a rezista „dușmanilor” – buruieni, insecte, secetă etc.

Starea inimii omenescă – sufletul nostru – este un element extrem de important pentru viața spirituală. După cum o plantă puternică și sănătoasă este capabilă să țină piept dușmanilor, tot la fel, când este puternic și sănătos, sufletul nostru poate ține piept dușmanilor.

În această parabolă este evidentă acțiunea dușmanului. În solul tare, de la marginea drumului, Cuvântul lui Dumnezeu este călcat în picioare, subestimat; acolo Satana *fură* Cuvântul din inima ascultătorilor. În solul stâncos, unde planta nu reușește să prindă rădăcini profunde, acolo Satana *smulge* Cuvântul din inimă. Acolo unde spinii grijiilor, ai îngrijorărilor și ai bogățiilor lumii acesteia sunt lăsați să năpădească planta, acolo Satana *înăbușă* Cuvântul din inimă.

Ce se întâmplă însă cu plantele care cresc în solul bun? În acest pământ, Satana nu poate lua din inima omului semințele Cuvântului lui Dumnezeu. Dușmanul este lipsit de putere. Semințele au crescut și „a[u] făcut rod însutit” (Luca 8:8).

Cum să hrănim sufletul?

Dacă sunteți ca mine, atunci veți constata că vă caracterizează nu doar unul dintre cele patru tipuri de sol descrise mai sus, ci mai multe. Deci ce putem face pentru a ne păstra sufletul într-o stare de sănătate și putere, astfel încât să aducem roadele așteptate? Vă sugerez trei direcții de acțiune:

1. Prima descriere a pământului bun din Luca 8:15 menționează că oamenii care ascultă Cuvântul au „o inimă bună și curată”. Să ne rugăm deci pentru o inimă curată, pentru un duh după voia Domnului. Să citim din Psalmul 51 versetele 10-12. Să cântăm, să ne rugăm, pentru că toți am păcătuit și suntem lipsiți de slava lui Dumnezeu (vezi Romani 3:23; 7:14). Din cauza păcatului, chiar și faptele noastre bune sunt pătate de motivații necurate.

2. O a doua descriere a pământului bun menționează faptul că oamenii „îl țin într-o inimă bună și curată”. Ca să-l împiedicăm pe Satana să ne fure, să ne smulgă sau să înăbușe Cuvântul din viața noastră, trebuie să-l ținem. Ca să-l ținem, patru lucruri trebuie să se întâmple:

Trebuie să *auzim* Cuvântul. Câteva moduri prin care îl putem auzi pe Dumnezeu vorbindu-ne sunt: petrecerea unui timp special cu Dumnezeu, ascultarea Cuvântului predicat, studierea Cuvântului alături de alți credincioși.

Trebuie să *înțelegem* Cuvântul. Ne luăm noi timp pentru a pătrunde înțelesul acestui Cuvânt? Pentru a-l studia? Pentru a le cere altora îndrumare în înțelegerea lui? Cuvântul lui Dumnezeu nu este întotdeauna ușor de înțeles, dar avem făgăduința că Duhul Său ne va ajuta (vezi 1 Corinteni 2:10-12).

Trebuie să *acceptăm* Cuvântul. Acceptarea implică dispoziția de a-l primi, de a-ți-l însuși. Când înțelegem ce ne spune

Dumnezeu, uneori nu prea vrem să ne însușim adevărul respectiv. În dreptul meu, pot spune că, de câte ori am trecut pe aici și, în final, am primit Cuvântul în viața mea, sufletul mi-a fost inundat de pace (vezi Filipeni 4:7).

Trebuie să *ne supunem* Cuvântului. Acceptarea este una, punerea lui în aplicare este alta. Fie că e vorba de un angajament public de a urma voința lui Dumnezeu în ce privește adevăruri ca păzirea Sabatului sau abținerea de la obiceiuri dăunătoare, fie că e vorba de o predare mai personală, supunerea cere și este urmată de acțiune.

3. Cea de-a treia descriere a pământului bun menționează faptul că oamenii „fac rod în răbdare” (Luca 8:15). Cred că și dumneavoastră v-ați rugat de nenumărate ori: „Doamne, cât va mai dura până când voi fi făcut *desăvârșit*?” sau: „Cât va mai dura până când soțul, soția sau prietenii se vor preda Domnului?” Observați că nu ne dorim altceva decât ca, în sufletul nostru sau al altuia, lucrarea să ajungă cât mai repede la maturitate. Însă trebuie să avem răbdare.

Un pământ bun, un seceriș bogat

Așadar, din ce este făcută inima noastră? Cât preț punem pe Cuvântul lui Dumnezeu? Suntem noi atât de bine înrădăcinați în El, încât să putem ține piept ispitelor vrăjmașului? Vrem ca Dumnezeu să aducă odihnă inimii îngrijorate? Indiferent de starea inimii dumneavoastră, Dumnezeu poate și vrea să pună acolo sămânța Lui dătătoare de viață.

Să ne rugăm pentru o inimă curată. Să auzim, să înțelegem, să primim și să ne supunem Cuvântului. Să rămânem în El și să privim la El, pentru a crește mai departe. El Își va împlini planul, chiar și în cele mai neașteptate locuri. ■

¹ Preluat din www.middletownbiblechurch.org/biblecus/biblec6.htm.

² Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, p. 33, în orig.

³ Preluat din www.sermonillustrations.com/a-z/b/bible_power_of.htm. Citat în J. K. Johnston, *Why Christians Sin* [De ce păcătuiesc creștinii], Grand Rapids, Discovery House, 1992, p. 121.

⁴ Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, p. 36, în orig.

⁵ Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, p. 78, în orig.

BONITA JOYNER SHIELDS ESTE REDACTOR ȘI DIRECTOR ASISTENT PE PROBLEME DE UCENICIE ÎN CADRUL DEPARTAMENTULUI ȘCOALA DE SABAT ȘI LUCRAREA PERSONALĂ DE LA CONFERINȚA GENERALĂ.

ÎN TREBĂRI PENTRU

reflecție și discuții

1. Gândiți-vă la starea sufletului dumneavoastră. Este un pământ bun, unul năpădit de buruieni, unul stâncos sau unul călcat în picioare, la margine de drum? De ce?
2. Dacă ar fi să îmbunătățiți un singur lucru care să ducă la creșterea și rodirea Cuvântului lui Dumnezeu în sufletul dumneavoastră, care ar fi acela?
3. În contextul acestei pilde, ce înseamnă pentru dumneavoastră, de acum înainte, să creșteți spre maturitate?

Marti

Redeșteptați și pregătiți să trecem Iordanul

CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU ȘI TRECEREA IORDANULUI

de GALINA STELE

Iosua era copleșit de sarcina care îi fusese încredințată și trecea printr-o perioadă marcată de incertitudine. În fața poporului Israel curgea Iordanul, iar de partea cealaltă, pe malul vestic, se vedea marea cetate Ierihon, o adevărată fortăreață. Pe malul răsăritean era frumoasa vale Sitim, plină de sălcii și de israeliți.

Era timpul să treacă Iordanul și nu ne putem imagina prin ce trecea Iosua. Moise nu mai era. Murise chiar atunci când aveau cea mai mare nevoie de ajutorul său – la granița Țării Făgăduite! Cum să treci Iordanul când acesta era în perioada revărsării sale (Iosua 3:15)? Cum să cucerești zidurile puternice și uriașii din țara al cărei simbol era cetatea Ierihon? Înțelepciunea și experiența lui Moise ar fi fost mai mult decât necesare într-o astfel de situație crucială. Cum ar putea Iosua să conducă poporul în Țara Făgăduită? Oamenii pe care-i conducea erau atât de vulnerabili, încât erau în stare să renunțe la țara visurilor lor pentru câteva clipe de plăcere la umbra sălcilor. În cine s-ar mai fi putut încrede Iosua?

Moartea lui Moise fusese, într-adevăr, o mare pierdere pentru israeliți. Cu toate acestea, ei știau că mâna lui Dumnezeu era încă asupra lor. „Stâlpul de nor stătea deasupra tabernaculului ziua, iar un stâlp de foc noaptea, ca o asigurare că Dumnezeu avea încă să fie călăuză și ajutorul lor, dacă ei urmau să meargă pe calea ascultării de poruncile Lui”¹.

Iosua a așteptat călăuzire de la Domnul. Născut în robie, a petrecut 40 de ani în Egipt și alți 40 în postura de mână dreaptă a lui Moise (Numeri 11:28). La început, numele său a fost Hosea (Numeri 13:8), care însemna „mântuire”, sau „eliberare”. Dar undeva pe parcursul activității sale în slujba lui Moise, numele i-a fost schimbat în Iosua, care înseamnă „Mântuiește, Iehova!” sau „Iehova mântuiește”². Cuvântul „Iehova” trimitea la numele Domnului care îi fusese descoperit lui Moise în rugul aprins: „Eu sunt Cel ce sunt” (Exodul 3:14). Numele lui Iosua a devenit un monument viu

de aducere-aminte a faptului că Dumnezeu Însuși avea să aducă salvarea poporului Său. Nu Moise, nu Iosua, nimeni altcineva, ci doar Cel Veșnic urma să ducă poporul pe partea cealaltă a Iordanului, în Țara Făgăduită. Mai târziu, același nume I-a fost dat lui Hristos. Astfel, Iosua era un simbol al lui Hristos.

În așteptarea lui Dumnezeu

Iosua nu era la prima sa experiență cu Dumnezeu. Îi simțise puterea de nenumărate ori. Fusese la muntele Sinai atunci când acesta fusese acoperit de norul și de slava prezenței lui Dumnezeu. Îl văzuse pe Moise coborând de pe munte și având în mână tablele legii scrise de mâna lui Dumnezeu (Exodul 32:17). El fusese cel care îi pusese pe fugă pe amaleciți, câștigând bătălia în timpul căreia mâinile lui Moise stătuseră ridicate până la momentul biruinței (Exodul 17:8-16). Fusese unul din cei doisprezece bărbați trimiși de Moise ca iscoade pentru a cerceta Țara Făgăduită și unul din cei doi care crezuseră în puterea lui Dumnezeu de a le asigura victoria asupra uriașilor din țară.

Iosua „avea cu siguranță multe, dacă nu cele mai multe, din calitățile care caracterizează un adevărat general – fermitate și bunătate, capacitatea de a câștiga încrederea și supunerea oamenilor din subordinea lui, decizie și rapiditate”³. El nu s-a bazat însă pe talentele și capacitățile lui. Învățase de la Moise cel mai important lucru: trebuie să te bazezi doar pe Dumnezeu. „Dacă nu mergi Tu Însuși cu noi, nu ne lăsa să plecăm de aici!” (Exodul 33:15). Iată de ce Iosua aștepta cu răbdare să vadă cum avea să-l călăuzească Domnul.

Și Dumnezeu i-a vorbit. Dar nu despre planuri strategice de cucerire, despre hărți sau despre soldații de care avea nevoie, ci a prezentat o serie de direcții de acțiune cu totul neașteptate. I-a îndreptat atenția spre un lucru care avea să-i mențină gândul îndreptat permanent spre Dumnezeu și care avea să-i asigure biruința. Domnul i-a spus: „Întărește-te numai și îmbărbătează-te, lucrând cu credincioșie după

toată legea pe care ți-a dat-o robul Meu Moise; nu te abate de la ea nici la dreapta, nici la stânga, ca să izbutești în tot ce vei face! Cartea aceasta a legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte, căutând să faci tot ce este scris în ea, căci atunci vei izbândi în toate lucrările tale și atunci vei lucra cu înțelepciune” (Iosua 1:7,8). Succesul lui ca lider – și al poporului Israel ca națiune – avea să fie direct proporțional cu măsura în care ascultau de legea lui Dumnezeu, de Cuvântul Său. Numai atunci, după însușirea acestei părți introductive, Dumnezeu a început să îi spună cum să acționeze în mod concret mai departe.

Lecții pentru o nouă Țară a Făgăduinței

Acum, când istoria se îndreaptă cu pași repezi spre finalul ei, și noi, ca biserică, stăm la hotarul Țării Făgăduite. Uneori uităm lucrul acesta, în special atunci când sălciile din jurul nostru sunt în floare. Ca indivizi, suntem deseori puși în fața unor „ierihoane” ce trebuie cucerite. Ce lecții putem învăța din experiența și instrucțiunile primite de Iosua de la Dumnezeu (Iosua 1:7,8)? Ce întrebări ar trebui să ne punem nouă înșine?

1. *Întrebări despre prezența lui Dumnezeu:* Împărțim convingerea lui Iosua potrivit căreia nu are niciun sens să mergem înainte dacă prezența Domnului nu este cu noi? Recunoaștem noi că aceeași prezență divină se află pe paginile Cuvântului Său?

DESTINAȚIA ESTE ȚARA FĂGĂDUITĂ.

2. *Întrebări despre curaj:* Suntem atât de curajoși pe cât ar vrea Dumnezeu să fim? Vom demonstra curajul necesar pentru a-L urma și a fi credincioși Cuvântului Său, indiferent ce repercusiuni ar veni? Oare israeliții se vedeau drept un popor de naivi atunci când au înconjurat Ierihonul timp de o săptămână? Ei bine, un astfel de curaj care să învingă orice ridicol va fi din nou necesar la granița Țării Făgăduite.

3. *Întrebări despre succes:* Nu vrem cu toții să fim oameni de succes? Conform acestei experiențe a lui Iosua, care este adevăratul secret al succesului? Adesea ne dorim să fim și noi martorii unei intervenții directe a lui Dumnezeu. Vrem să vedem cum se desparte Iordanul în două, dar suntem surprinși de tăcerea aparentă a lui Dumnezeu. Dar oare am urmat instrucțiunile lui Dumnezeu, care ne-au fost deja descoperite? Sau așteptăm în permanență ceva nou?

4. *Întrebări despre aprofundarea Cuvântului lui Dumnezeu:* Cât de mult ne adâncim în Cuvântul lui Dumnezeu? Ce metode folosim pentru a avea acest Cuvânt zi și noapte în mintea noastră?

5. *Întrebări despre „tot ce este scris în ea”:* Cu câtă credințioasă trebuie să urmăm Scriptura? Dacă urmăm doar o parte din instrucțiunile lui Dumnezeu, atunci acest fapt „va arăta doar respect pentru anumite părți ale legii, dar nu pentru Legiuitoare”⁴. Suntem gata să ascultăm cu credințioasă tot ce ne este descoperit în Biblie?

Redeșteptați și pregătiți să trecem Iordanul

Cartea lui Iosua ne spune că făgăduința divină s-a împlinit în timpul vieții lui. El a fost credincios, iar Dumnezeu l-a înălțat. El a condus poporul lui Dumnezeu în trecerea Iordanului. Zidurile Ierihonului s-au prăbușit. Poporul din Canaan a fost cuprins de groază. Prezența Domnului a fost cu poporul israelit, iar Țara Făgăduită le-a fost dată.

Iosua l-a ales pe Dumnezeu ca general al său, fără a căuta gloria personală. A vrut să zidească un altar pentru Dumnezeu în inima și în mintea oamenilor, predând Cuvântul lui Dumnezeu generațiilor următoare. „N-a rămas nimic din tot ce poruncise Moise pe care să nu-l fi citit Iosua în fața întregii adunări a lui Israel, în fața femeilor, copiilor și străinilor care mergeau în mijlocul lor” (Iosua 8:35). Iosua a ales să-I slujească Domnului până la ultima suflare. La sfârșitul vieții, a mărturisit că Dumnezeu a fost credincios, că făgăduințele Sale nu sunt așteptări iluzorii: „Niciunul din toate cuvintele bune rostite asupra voastră de Domnul, Dumnezeul vostru, n-a rămas neîmplinit; toate vi s-au împlinit, niciunul n-a rămas neîmplinit” (Iosua 23:14). Dumnezeu S-a bazat pe Iosua pentru că Iosua s-a bazat pe Domnul lui.

În ce mă privește, aș vrea să fiu ca Iosua. Știu că destinația mea este Țara Făgăduită, nu malurile de pe partea aceasta a Iordanului. Dar cum pot trece Iordanul? Dușmanul meu este șiret, crud, iar înțelepciunea mea este limitată.

Ei bine, în Scriptură ni se promite prezența Domnului. Dumnezeu dorește să locuiască în sufletul nostru prin Cuvântul Său. El vrea să ne aducă prin acest Cuvânt redeșteptare, informare și transformare. Doar așa vom putea găsi puterea de a merge înainte și de a trece Iordanul ca pe uscat. Să facem asta alături de Isus, Domnul care mântuiește. ■

¹ Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, p. 481, în orig.

² Donald H. Madvig, „Joshua”, *The Expositor's Bible Commentary*, Grand Rapids, Zondervan, 1992, vol. 3, p. 257.

³ A. Plummer, „Introduction to the Historical Books: Joshua to Nehemiah”, în *Joshua, The Pulpit Commentary*, Peabody, Mississippi, Hendrickson Publishers, vol. 3, p. iv.

⁴ Madvig, p. 257.

GALINA STELE SLUJEȘTE ÎN PREZENT CA ASISTENT DE EVALUARE A CERCETĂRII ȘI A PROGRAMELOR ÎN CADRUL BIROULUI DE ARHIVE, STATISTICI ȘI CERCETARE DE LA CONFERINȚA GENERALĂ.

ÎNTREBĂRI PENTRU

reflecție și discuții

1. Când vă place să vă adânciți în lectura Bibliei? Dimineața, seara? În ambele momente ale zilei? La prânz? Gândiți-vă și împărtășiți metode prin care să puteți dezvolta obiceiul de a vă hrăni regulat din Cuvântul lui Dumnezeu!

2. Iosua a avut o mare credință în Dumnezeu și nu a ezitat să le-o împărtășească și altora. Cum puteți să vă prezentați credința în fața celorlalți în diferite moduri practice?

Chemarea la ucenicie

CARE SUNT CONDIȚIILE?

---

de JERRY PAGE

Se spune că un tânăr era pasionat de mașini și își conducea cu mare viteză mașina sport pe un drum de munte cu multe curbe. Într-o zi, într-o curbă fără vizibilitate, o altă mașină venea pe sensul lui de mers, tăind curba. În ultima clipă, mașina cealaltă a reintrat pe banda ei. Trecând unul pe lângă altul, șoferița respectivă i-a strigat:

— Un porc!

Furios, a reacționat instantaneu:

— Scroafă!

Ia te uită la ea, e pe banda mea și mă face porc? Singura lui satisfacție era că avusese prezență de spirit pentru a-i da o replică la fel de tăioasă. După ce a luat curba, ... a lovit din plin porcul mistreț care ședea frumos în mijlocul drumului.

Neori, lucrurile pe care, aparent, le percepem drept amenințări sunt de fapt avertismente. Dumnezeu vede întotdeauna dincolo de curbele viitorului. În fiecare criză prin care trecem, El de fapt ne avertizează cu privire la pericole și ne arată oportunitățile de care putem beneficia dacă ascultăm de cuvintele Sale inspirate.

Un astfel de porc mistreț văd în viața creștinilor care trăiesc ultimele zile ale istoriei. Mulți nu fac altceva decât să calce pe urmele societății și ale culturii care se ghidează după mottoul: „Fă ce crezi tu că e mai bine!”, în loc să se raporteze la Cuvântul lui Dumnezeu.

Iar acum, când pământul acesta se îndreaptă grăbit spre ultimele lui ceasuri, Dumnezeu are o serie de planuri concrete pentru noi, planuri menite să ne trezească. Ne cheamă să devenim lideri cu influență, oameni care să proclame că e vremea ca poporul Său să iasă din Babilon (Apocalipsa 18:4). Singurul obstacol care stă în mijlocul drumului este propria noastră alegere.

Exemplul lui Neemia

Neemia este un exemplu clar al aceluia tip de lider pe care Domnul ar vrea să îl vadă în fiecare dintre noi.

Când facem pentru prima oară cunoștință cu Neemia, îl descoperim ca fiind paharnic al regelui persan Artaxerxe. Deși Neemia avea o poziție influentă la curtea persană și era înconjurat de bogății, inima sa era tot alături de Dumnezeu părinților lui și de poporul căruia îi fuseseră încredințate scrierile sfinte.

Bunicii lui Neemia fuseseră luați în robie în momentul în care babilonienii cuceriseră Ierusalimul, cu aproximativ 70 de ani mai înainte. Acum, aflați sub conducerea unui rege persan, evreei din robie au primit permisiunea de a se întoarce acasă, împlinindu-se astfel făgăduința pe care Dumnezeu le-o dăduse israeliților cu ani în urmă (vezi Ieremia 29:10).

Mulți începuseră să se simtă ca acasă în țara robiei lor și au ales să se stabilească acolo. Ideea de a reconstrui totul din ruine era prea mult pentru ei. Ca atare, Dumnezeu avea nevoie de un lider care să pună slujirea și onoarea lui Dumnezeu mai presus de orice lucru pământesc.

Câțiva mesageri au venit la el, aducându-i vești proaste despre situația din Ierusalim: „Cei ce au mai rămas din robie sunt acolo, în țară, în cea mai mare nenorocire și ocară; zidurile Ierusalimului sunt dărâmate și porțile sunt arse de foc” (Neemia 1:3).

Profund îndurerat, Neemia a făcut apel la două resurse: rugăciunea și Cuvântul lui Dumnezeu. A plâns, a postit, s-a rugat și a mărturisit propriile păcate și pe cele ale poporului său. Apoi L-a lăudat pe Dumnezeu pentru credințioșia cu care Și-a ținut cuvântul și a căpătat curaj privind la făgăduințele divine care promiteau milă și revenirea în țara natală dacă poporul avea să se întoarcă la Dumnezeu în pocăință și cu credință (vers. 5-11).

Călăuzire prin rugăciune

Timp de patru luni, Neemia s-a rugat lui Dumnezeu. Apoi, Domnul i-a dat o misiune. A fost chemat să conducă lucrarea de reconstruire a Ierusalimului. Neemia s-a rugat: „Fă-[mă] să capăt trecere înaintea omului acestuia [împăratul]!” (vers. 11). Apoi a așteptat.

În același fel, a lăsat și Isus Hristos ca voia lui Dumnezeu să se împlinească în viața Sa. Prin studiu profund, în rugăciune, El a primit din Cuvânt o înțelegere clară a misiunii Sale ca Mântuitor al omenirii. Ca și Neemia, a ajuns să cunoască voia Tatălui în fiecare zi. La fel putem face și noi.

Aprofundarea Cuvântului și stăruința în rugăciune le-au umplut ucenicilor timpul atunci când așteptau coborârea Duhului Sfânt (vezi Faptele apostolilor 2). Lăudat să fie Dumnezeu că lucrarea Duhului Sfânt în viețile noastre va aduce aceeași înțelepciune, aceeași înțelegere, aceleași daruri și același zel misionar pentru mântuirea celor pe care îi știm și pe care Dumnezeu ni-i trimite!

Zone individuale de influență

Într-o zi, regele Artaxerxe a observat tristețea de pe fața slujitorului său și l-a întrebat ce probleme avea. Neemia i-a spus regelui despre nevoile poporului său din Ierusalim. „Ce ceri?”, l-a întrebat regele. Iar Neemia a răspuns rapid, enumerând dorințele sale, dorințe care i-au fost îndeplinite în scurt timp (Neemia 2:2-8).

Să nu uităm că Neemia nu era nici antreprenor, nici arhitect. Nu urmăse școlile „care trebuie”. Și totuși Dumnezeu i-a dat o misiune și l-a trimis la Ierusalim în postura de lider desemnat.

În cartea *Ellen White despre leadership: Un ghid pentru cei care îi influențează pe alții*, autoarea Cindy Tutsch afir-

mă: „Dacă ești creștin, atunci ești lider! O parte din responsabilitatea noastră, ca urmași ai lui Isus, este de a ne folosi influența pentru a-i conduce pe alții la Isus. Reușim să facem lucrul acesta pe diferite căi, în funcție de darurile noastre spirituale”¹.

Conducerea înseamnă influențarea altora – copii, familie, prieteni, colegi de serviciu, vecini. Isus Hristos ne cheamă să fim asemenea lui Neemia, persoane dornice să se întâlnească zilnic, prin rugăciune, cu Dumnezeu și cu Scriptura, Cuvântul Său sfânt, astfel încât El să ne ofere slujba de lideri. Dumnezeu pregătește un popor pentru ceruri și vrea să ne folosim influența pentru a-i conduce pe alții la o reînnoire a adevăratei evlavii.²

Cum îi conduci pe alții spre succes?

Exemplul lui Neemia este o lecție pentru toți cei care fac parte din poporul lui Dumnezeu și ne învață că trebuie nu doar să ne rugăm mult, ci să și facem planuri cu înțelepciune și să lucrăm cu efort susținut. Neemia a înțeles cuvântul Domnului spus lui Zorobabel: „Nu prin tărie, nici prin putere, ci prin Duhul Meu, zice Domnul oștirilor” (Zaharia 4:6). Din proprie experiență, Neemia știa că oamenii rugăciunii sunt oameni de acțiune, pentru care o evaluare atentă și o planificare bine gândită sunt elemente esențiale pentru ca eforturile lor spirituale să aibă succes.

Atunci când a ajuns în Ierusalim, Neemia a făcut o inspecție a cetății pentru a avea o imagine a stării de fapt. Inima îi devenea tot mai apăsată pe măsură ce vedea grozăvia devastării. Era o imagine dezolantă. Și totuși a cucerit inimile oamenilor enumerându-le rugăciunile la care primise răspuns, experiențele providențiale în urma cărora ajunsese acum în Ierusalim. Convinși, oamenii au răspuns, la rândul lor: „Să ne sculăm și să zidim!” (Neemia 2:18)

Opoziția era cruntă: bătaie de joc, atacuri violente, descurajare, compromis, bârfe, trădări. Prin remarci batjocoritoare, se sugera ideea că Dumnezeu i-a părăsit. Însă Neemia a răspuns fiecărui atac prin Cuvântul lui Dumnezeu (vers. 19, 20).

Sub conducerea lui Neemia, zidurile au fost reconstruite în doar 52 de zile (Neemia 6:15). Chiar și dușmanii poporului lui Dumnezeu au văzut că Domnul era cu ei (vers. 16).

Neemia îi îndreaptă pe oameni spre Cuvântul lui Dumnezeu

Însă cărămizile și mortarul nu aveau să-i păzească pe locuitorii Ierusalimului. Neemia știa că singura și adevărata siguranță pentru locuitorii cetății era reconstrucția din inimile lor. Prin urmare, i-a adus pe oameni laolaltă, înaintea Cuvântului lui Dumnezeu, care a fost citit înaintea lor. Acest lucru nu se mai făcuse de mulți ani.

Când le-a reamintit avertismentele pe care li le trimisese Dumnezeu, au început să plângă (Neemia 8:1,8,9) și „au jurat să umble în legea lui Dumnezeu” (Neemia 10:29). Neemia i-a îndemnat să-și reamintească de iertarea și harul minunat al lui Dumnezeu, afirmând că „bucuria Domnului va fi tăria voastră” (Neemia 8:10).

După aceea, Neemia s-a întors la palatul regelui persan. La ceva timp, a revenit la Ierusalim și a descoperit că poporul decăzuse foarte mult. Ca lider ales de Dumnezeu, nu s-a dat înapoi de la lucrarea de reformă necesară pentru menținerea binecuvântărilor divine asupra poporului Său.

A prezentat problema înaintea oamenilor, arătându-le cât de periculoase erau căile lor: se amestecau cu cei nesfințiți și necredincioși (Neemia 13:23-28), nu-și aduceau zecimile și darurile (vers. 7-13) și nu respectau Sabatul Domnului (vers. 15-22). Neemia era conștient că, deși unele dintre reformele sale păreau măsuri severe, aveau să se dovedească în cele din urmă o binecuvântare. Întotdeauna, avertizările venite de la Dumnezeu sunt date pentru binele nostru prezent și pentru fericirea noastră veșnică.

Acceptarea chemării divine

Trăim în pragul veșniciei. Zile solemne și înfricoșătoare par să ne amenințe siguranța. Probabil că îngerii din ceruri plâng atunci când văd starea bisericii laodiceene – un popor orb față de propriile nevoi în astfel de vremuri tulburi.

„De nimic nu se teme Satana mai mult decât de faptul că poporul lui Dumnezeu va elibera calea, îndepărtând orice obstacol care Îl împiedică pe Domnul să își reverse Duhul asupra unei biserici slăbite și asupra unei comunități nepocăite. Dacă Satana și-ar putea împlini voia, nu ar mai fi niciodată vreo redeșteptare spirituală, mare sau mică, până la sfârșitul timpului”³.

Dumnezeu ne cheamă să devenim lideri ai poporului Său, oameni care să se roage și să studieze Scriptura cu alții, oameni care să fie ca Neemia și să spună și altora ce a făcut Dumnezeu în vieților lor, oameni care să aibă o influență contagioasă spre bine, oriunde s-ar afla.

Într-o zi, un om mergea pe stradă, când a fost oprit de un tânăr creștin zelos, care i-a înmănat o broșură. Omului nu

prea i-a convenit și, ca să nu pară nepolitic, a luat broșura și a vârat-o în buzunar. Ajuns acasă, a simțit că în buzunar îl jenează ceva, așa că a scos broșura și a aruncat-o în foc. A făcut greșea de a privi cum arde bucata de hârtie. Înainte de a arde complet, o ultimă bucată a strălucit intens. Pe ea se puteau citi foarte clar cuvintele: „Cuvântul Domnului rămâne în veac” (1 Petru 1:25). Recunoscând că Dumnezeu tinereții sale îi vorbise chiar acum, în dragostea Sa, și-a predat viața lui Isus Hristos în acea seară!

Puterea transformatoare a lui Isus Hristos, Acela care a creat universul, se regăsește în Cuvântul scris. El promite că acest Cuvânt al Său „nu se întoarce la [El] fără rod, ci va face voia [Lui] și va împlini planurile [Lui]” (Isaia 55:11).

Dumnezeu nostru dorește să aibă lideri care să rostească, plini de putere, Cuvântul Domnului. Isus revine și știm că revenirea Sa va fi precedată de o redeșteptare prin rugăciune, prin citirea Cuvântului lui Dumnezeu, printr-o decizie de predare totală lui Hristos. Pe întregul pământ, vedem semne din ce în mai numeroase care ne atrag atenția asupra coborârii Duhului Sfânt. Trăim cu adevărat timpuri solemne!

Trebuie deci să facem o alegere – aceea de a fi sau a nu fi lideri pentru Domnul Hristos. Să ne deschidem inimile înaintea Mântuitorului nostru, să ne mărturisim păcatele, să primim puterea Sa care ne curățește și să Îi cerem să ne descopere care este voia Sa în viața noastră. El ne va duce acolo unde trebuie să fim. ■

¹ Cindy Tutsch, *Ellen White despre leadership: Un ghid pentru cei care îi influențează pe alții*, București, Casa de Editură Viață și Sănătate, 2010, p. 9.

² Vezi Ellen G. White, *Solii alese*, cartea 1, p. 121, în orig.

³ *Ibidem*, p. 124.

JERRY PAGE ESTE SECRETARUL ASOCIAȚIEI PASTORALE LA CONFERINȚA GENERALĂ.

ÎNTREBĂRI PENTRU reflecție și discuții

1. Ce înseamnă cu adevărat să fii lider? Implică neapărat să ai o funcție în administrația bisericii?
2. Unii oameni simt că sunt „chemați” să îi urmeze pe alții, nu să conducă, spunând că nu au ceva special de oferit lumii. Ce i-ai spune unei astfel de persoane?
3. Unul dintre „secretele succesului” lui Neemia a fost capacitatea sa de a aștepta ca Domnul să-i răspundă la timpul potrivit. Ai ajuns la un astfel de nivel al răbdării și al încrederii în Dumnezeu?

Editura Viață și Sănătate

v-a pregătit o ofertă specială

Ziua Porților Deschise

21 noiembrie 2012

O zi specială în care vă oferim
300 de titluri de carte și alte produse
cu reduceri de până la 40%.

Pentru comenzi:

Telefon: 021 323 00 20,
021 326 17 51, 021 326 17 52

Fax: 021 323 00 40
021 326 17 50

Mobil: 0740 10 10 34
0726 71 46 64

E-mail:
comenzi@viatasisanatate.ro
www.viatasisanatate.ro

Direct:
la depozitele editurii și librăriile
Sola Scriptura din întreaga țară,
la librăria din noul sediu al
editurii situat în str. Cernica
nr. 101 (Pantelimon).

Bogățiile Cuvântului

ȚI EXPERIMENTAT PUTEREA CUVÂNTULUI LUI DUMNEZEU?

de **EKKEHARDT MUELLER**

Mulți au văzut în viața lor puterea și bogățiile Cuvântului lui Dumnezeu. Putem mărturisi și noi: „Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tășuri” (Evrei 4:12). Cuvântul lui Dumnezeu are puterea de a ne conduce la Isus Hristos, Mântuitorul, de a ne schimba și transforma viețile pentru a fi asemenea Lui, de a ne oferi perspective noi și înviorătoare. Au existat în trecut oameni care s-au adăpat din puterea revigorantă a Cuvântului lui Dumnezeu. Un astfel de om a fost Daniel.

Un elev credincios

Se întâmpla în secolul al VI-lea î.Hr. Poporul lui Dumnezeu își pierduse țara, capitala Ierusalim și templul, cu toate serviciile sale. Acum, trebuia să trăiască într-o țară străină, în mijlocul unui neam care se închina unor dumnezei străini și ciudați.

Printre cei aflați în situația aceasta se număra și Daniel. El îmbătrânise în slujba regilor babilonieni, exercitase o influență pozitivă la curtea regală și fusese permanent un martor credincios al adevăratului Dumnezeu. Chiar și după 70 de ani de robie, nu cedase influențelor nebiblice ale culturii populare și încă se îngrijea de cauza lui Dumnezeu și de viitorul poporului său.

În capitolul 9 al cărții ce îi poartă numele, îl regăsim sub conducerea Medo-Persiei, care cucerise Babilonul. În primele versete, citim: „În anul dintâi al lui Darius, (...) eu, Daniel, am văzut din cărți că trebuiau să treacă șaptezeci de ani pentru dărâmăturile Ierusalimului, după numărul anilor despre care vorbise Domnul către prorocul Ieremia” (Daniel 9:1,2).

Se pare că Daniel a avut acces la diferite suluri care conțineau scrierile Vechiului Testament, între acestea aflându-se și cartea lui Ieremia. Aceste suluri constituiau Cuvântul inspirat al lui Dumnezeu (Daniel 9:2). În versetele 11-13,

Daniel face referire la „Legea lui Moise” și la „cuvintele pe care le rostise împotriva noastră”, care reprezintă, de fapt, cuvintele lui Dumnezeu din cartea Deuteronomul, capitolele 28 și 29 – binecuvântările și blestemele. Daniel studiasse aceste scrieri sfinte cu mare atenție și consacrare.

El a înțeles că profeția lui Ieremia era aproape de împlinire, iar poporul avea să se întoarcă în Țara Făgăduită. Citind și studiind Scriptura, Daniel a ajuns să cunoască voința lui Dumnezeu, să fie atent la ce spune El și să se bazeze pe profețiile divine. Era conștient de semnele timpului său. Și-a dat seama că, în curând, urma să aibă loc o schimbare în destinul poporului lui Dumnezeu. În același timp, cei care îl cunoșteau vedeau în el un om în a cărui viață Duhul lui Dumnezeu era o realitate vizibilă (Daniel 4:8,9,18; 5:11,12,14; 6:3).

Daniel se roagă

Studiul Scripturii îl conduce pe om la o înțelegere mai profundă a planului pe care îl are Dumnezeu cu omenirea, dar și la rugăciune. În Daniel 9:3-19, Daniel își varsă inima înaintea lui Dumnezeu în mărturisire și rugăminți, regretând profund faptul că poporul lui Dumnezeu s-a răzvrătit împotriva Domnului său. Recunoaște că, în nenorocirea ce venise asupra lor, se vedea dreptatea lui Dumnezeu. Cu toate acestea, el se bazează pe dragostea și mila lui Dumnezeu (vers. 4,18) și cere iertare. Rugăciunea se sfârșește cu rugămintea ca Dumnezeu să reconstruiască sanctuarul distrus de la Ierusalim. Daniel se roagă pentru un nou început, pentru o refacere.

Iată așadar o serie de pași care nu trebuie trecuți cu vederea: (1) Daniel studiază Scriptura; (2) aceasta îl conduce la o perspectivă mai profundă; (3) încă nedumerit (vezi Daniel 8:27), vine înaintea lui Dumnezeu în rugăciune. Acesta este un model pentru noi. Soluția la problemele noastre o reprezintă Cuvântul lui Dumnezeu și rugăciunea. Indiferent dacă

vrem să avem un nou început în viața spirituală, să creștem în relația cu Isus, să-L înțelegem într-un mod mai profund pe Dumnezeu, să cuprindem cu mintea planul Lui pentru noi și pentru întreaga omenire sau să cunoaștem viitorul, studiul Scripturii și rugăciunea ne oferă un ajutor inegalabil.

Pe când Daniel încă se ruga, Dumnezeu îi răspunde și îl trimite la el pe îngerul Gabriel (Daniel 9:20,21). Lui Daniel i se spune că este „preaiubit și scump” (vers. 23).

Dumnezeu reacționează la rugăciunile poporului Său. Poate că nu ne trimite un înger, pe care să-l vedem cu ochii noștri, poate că nu ne vorbește printr-un vis, dar întotdeauna ne deschide ochii pentru a-L vedea pe El, pentru a-I vedea lucrarea și intervențiile, și se folosește de alți semeni ai noștri pentru a ajunge la noi și a ne înconjura cu pacea Sa.

Daniel primește în cele din urmă lumina minții (vers. 22). Îngerul Gabriel îi vorbește despre o perioadă de 70 de săptămâni (490 de ani). La finalul acestei perioade, Mesia avea să vină pentru „încetarea fărâdelegilor, (...) ispășirea păcatelor, (...) ispășirea nelegiurii, (...) aducerea neprihănită veșnice, (...) pecetluirea vedeniei și a prorociei și (...) ungera Sfântului sfinților” (vers. 24). Daniel nu doar că a aflat astfel o serie de aspecte ale Planului de Mântuire care nu fuseseră cunoscute mai înainte, ci i-a și fost îndreptată atenția spre Mesia, spre slujirea și moartea Lui. Daniel a primit „o nouă lumină”. Însă această nouă lumină a venit din – și a fost în acord cu – lumina primită prin intermediul profeților anteriori lui. Iar lumina aceasta nu viza doar elemente cronologice sau anumite evenimente viitoare, ci Îl viza chiar pe Isus Hristos.

O lumină nouă

O revigorare a studierii Bibliei făcută cu sinceritate va duce la o înțelegere mai profundă a Scripturii și a lui Dumnezeu. Atunci când vom studia Scriptura în rugăciune, vom primi o nouă lumină.

Ce este o lumină nouă? Adesea este asociată cu descoperirea unui adevăr biblic necunoscut mai înainte. Primii adventiști au descoperit, spre exemplu, doctrina sanctuarului sau reforma sănătății. O nouă lumină se poate referi, de asemenea, la o interpretare mai bună a pasajelor biblice. Însă lumina nouă nu privește doar ansamblul bisericii. Ea are și o dimensiune personală. Omul care studiază Scriptura este condus la noi descoperiri personale. Acest lucru, aduce entuziasm, satisfacție și o îmbogățire a vieții spirituale.¹

De ce ne dă Dumnezeu o lumină nouă? Deoarece, înțelegând mai bine trecutul, prezentul și viitorul, învățăm să apreciem la un nivel mai profund Planul de Mântuire. Ne bucurăm când aflăm modul în care acționează Dumnezeu pentru a pune capăt păcatului, suferinței și morții și pentru a ne primi înapoi acasă. Dar, mai mult decât orice, noile perspective ne conduc la o cunoaștere mai bună a lui Dumnezeu, la o dragoste mai mare pentru El, la o relație mai vie cu El.

Sinceritatea contează

Adevărata nouă lumină trebuie să se deosebească de așa-numita nouă lumină a ereziei. Lucrul acesta se face prin verificarea cu Scriptura. Duhul Sfânt nu Se va contrazice în

cea ce a transmis ca învățătură. De asemenea, ne verificăm părerea cu cele ale comunității credincioșilor adevărați. La nivel personal, studiem cât mai mult și ne ferim de fixații. Nu trebuie să ne credem prea deștepți. Și considerăm în continuare Scriptura „standard al caracterului, test al experienței, descoperitor autorizat al doctrinelor și înregistrare demnă de încredere a faptelor lui Dumnezeu de-a lungul istoriei”².

DUMNEZEU DOREȘTE SĂ PRODUCĂ ÎN NOI REDEȘTEPTARE, SCHIMBARE, ÎMBOGĂȚIRE A VIEȚII.

Experiența lui Daniel ne învață că pot avea loc schimbări mari dacă Îl căutăm pe Dumnezeu în rugăciune și dacă studiem Scriptura cu sinceritate. Atunci vom avea noi perspective, uneori la nivel mai larg, alteori la nivel strict personal. Iar când alegem să fim deschiși unei noi lumini, să fim atenți ca nu cumva cultura populară să fie cea care ne determină convingerile. Să comparăm mai degrabă noile perspective cu Scriptura și, dacă le vom găsi adevărate, să le urmăm.

Dumnezeu dorește să producă în noi redeșteptare, schimbare, îmbogățire a vieții. El dorește să trăiască împreună cu noi, ba chiar în noi, astfel încât să creștem tari în dragoste, credință, răbdare și slujire (Apocalipsa 2:19). „Când inima va fi adusă în armonie cu Scriptura, o nouă viață va răsări în voi, o nouă lumină va străluci pe fiecare rând al Cuvântului, care va deveni vocea lui Dumnezeu care vorbește sufletului vostru”³. ■

¹ Adventiștii vorbesc despre „adevărul prezent”, care indică spre anumite aspecte teologice cu o importanță specială într-o perioadă anume.

² Vezi punctul nr. 1 din cele 28 de puncte fundamentale de credință.

³ Ellen G. White, *Principiile fundamentale ale educației creștine*, p. 182, în orig.

EKKEHARDT MUELLER ESTE DIRECTOR ADJUNCT AL INSTITUTULUI DE CERCETĂRI BIBLICE.

ÎNTEBĂRI PENTRU

reflecție și discuții

1. Daniel a studiat Scriptura cu rugăciune și consacrare. Care sunt acele părți din Scriptură pe care le-ați studiat și care v-au fost de ajutor la nivel personal?

2. O lumină nouă ne ajută să înțelegem mai bine Scriptura și învățăturile ei. Cum ne poate ajuta să facem față durerilor și suferințelor din viață? Cum ne poate Biblia descoperi dragostea lui Dumnezeu?

Scriptura cântată

INTONAREA DE IMNURI BAZATE PE SCRIPTURĂ ÎL ALUNGĂ PE SATANA

de DEREK J. MORRIS

Cu 3 000 de ani în urmă, Duhul Sfânt l-a inspirat pe unul dintre psalmiști să scrie o cântare. Tema acelei cântări biblice era Cuvântul lui Dumnezeu. Probabil că veți recunoaște următoarele fraze din acest psalm: „Apără-mi pricina și răscumpără-mă, înviorează-mă după fângăduința Ta!” „Descoperirea cuvintelor Tale dă lumină, dă pricepere celor fără răutate.” „Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele și o lumină pe cărarea mea.” „Strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta!”

Ați recunoscut despre ce psalm este vorba? Desigur, este Psalmul 119 (versetele 154, 130, 105 și 11). Vă încurajez să citiți acest psalm biblic în întregime. Mesajul lui este cât se poate de clar: Dumnezeu ne-a descoperit Cuvântul Său, care poate aduce lumină și o putere reînviătoare în viața noastră.

Mai mult decât simple cuvinte

Isus a văzut în cântările biblice inspirate și în celelalte cărți ale Scripturii mai mult decât o colecție frumoasă de idei religioase, mai mult decât o serie de cuvinte omenitești despre Dumnezeu. Scriptura a fost și încă este Cuvântul inspirat al lui Dumnezeu. Atunci când a fost ispitit de Satana în pustie, Domnul a răspuns ispitelor cu citate din Scriptură: „Este scris: «Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu»” (Matei 4:4, citat din Deuteronomul 8:3).

Așadar, cum primim acel cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu? Prin mărturiile orale și scrise ale profeților. Apostolul Petru a făcut următoarea mărturisire sub inspirația Duhului Sfânt: „Și avem cuvântul prorociei făcut și mai tare, la care bine faceți că luați aminte ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos până se va crăpa de ziuă și va răsări luceafărul de dimineață în inimile voastre. Fiindcă, mai întâi de toate, să știți că nicio prorocie din Scriptură nu se tâlcuiește singură. Căci nicio prorocie n-a fost adusă prin

voia omului, ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt” (2 Petru 1:19-21).

Atunci când Domnul l-a chemat să fie profet, Ieremia a răspuns: „Ah, Doamne Dumnezeule, vezi că eu nu știu să vorbesc, căci sunt un copil” (Ieremia 1:6). Dar Domnul i-a răspuns: „Nu zice: «Sunt un copil», căci te vei duce la toți aceia la care te voi trimite și vei spune tot ce-ți voi porunci” (vers. 7) Apoi Domnul a atins gura tânărului profet și i-a spus: „Iată, pun cuvintele Mele în gura ta” (vers. 9).

Cuvântul lui Dumnezeu – o apărare sigură

Cuvântul lui Dumnezeu este o apărare sigură împotriva dușmanului. Atunci când Isus a mers în pustie, imediat după botezul Său, Satana a văzut în acest moment de retragere pentru rugăciune un timp prielnic pentru a-L ataca. Iar Domnul Hristos a răspuns fiecărei ispite satanice prin Cuvântul lui Dumnezeu. Cum a reușit să facă acest lucru? Credeți că avea un sul al Scripturii ascuns sub manta? Nicidecum! Isus a crezut că Scriptura este Cuvântul lui Dumnezeu și, ca atare, l-a strâns în inima Sa. Și-a luat timp să-l memoreze și să și-l însușească. Iar atunci când dușmanul a atacat, a avut o apărare sigură împotriva lui. El a folosit „sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu” (Efeseni 6:17)

Substantivul din greacă tradus prin „cuvânt” în Matei 4:4 și Efeseni 6:17 este *rhēma*, care implică un anume cuvânt, o rostire specifică. Atunci când Satana și-a dezlănțuit atacul, Isus Hristos nu a ridicat Biblia sau un sul biblic ca pe un talisman, zicând: „Biblia! Biblia! Biblia!” Nici vorbă! Isus a răspuns atacurilor satanice cu pasaje *specifice* din Scriptură.

Așadar cum reușește Scriptura să fie o apărare sigură împotriva vrăjmașului? Întrucât Satana este un mincinos și un înșelător, Cuvântul Domnului este, pur și simplu, adevăr. Deci, atunci când Satana ne spune: „Ești un păcătos, un ratat! Las-o baltă și acceptă-ți destinul sumbru!”, Cuvântul lui

Dumnezeu ne îndreaptă spre Domnul Hristos și ne spune adevărul: „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire” (1 Ioan 1:9). Adevărul din Cuvântul lui Dumnezeu este cel care spulberă minciunile lui Satana.

DOMNUL HRISTOS A FOLOSIT PSALMII CA METODE DE A STRÂNGE CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU ÎN INIMA SA.

Când Satana încearcă să ne intimideze și să ne umple de temeri, Cuvântul lui Dumnezeu ne îndreaptă spre Domnul Hristos, care ne spune adevărul: „Nu te teme! Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, Cel viu. Am fost mort și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților” (Apocalipsa 1:17,18).

Când Satana încearcă să ne doboare cu poverile acestei vieți, Cuvântul lui Dumnezeu ne îndreaptă spre Domnul Hristos, care ne spune adevărul: „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă!” (Matei 11:28).

Trei sugestii practice

Dumnezeu vrea ca fiecare dintre noi să experimenteze puterea reînviătoare a Cuvântului Său în viața sa. Iată trei moduri practice prin care inima noastră poate fi plină de Cuvântul lui Dumnezeu:

Umplere – Citiți Biblia în fiecare zi! Atunci când vă umpleți mintea cu Scriptura, puteți fi siguri că Duhul Sfânt vă va reaminti cuvintele potrivite atunci când veți avea nevoie de ele (Ioan 14:26).

Cartonașe cu texte biblice – Alegeți porțiuni din Scriptură și scrieți-le, cuvânt cu cuvânt, pe mici cartonașe! Luați aceste cartonașe cu dumneavoastră oriunde și repetați-le frecvent! Este un gest premeditat de a strânge Cuvântul lui Dumnezeu în inimă (vezi Psalmii 119:11).

Cântări biblice – Învățați psalmi sau chiar compuneți proprii psalmi. Domnul Hristos a folosit psalmi ca metode de a strânge Cuvântul lui Dumnezeu în inima Sa.¹ Atunci când, la închinare sau în timpul activității de zi cu zi, cântați imnuri la adresa lui Dumnezeu, Cuvântul Său se va înrădăcina tot mai mult în mintea dumneavoastră. Apoi împărtășiți acest Cuvânt al lui Dumnezeu cu cei din jur!

Cu câțiva ani în urmă, un pastor a primit un telefon prin care cineva îi cerea să vină și să rostească o binecuvântare peste casa unei persoane. Femeia de la capătul firului, o anume Glenda², rămăsese văduvă nu cu mult timp în urmă. Superstițiile din cultura respectivă o făceau să creadă că duhul soțului ei decedat avea să îi bântuie casa timp de 40 de zile. Cam la o săptămână după moartea lui, femeia a început

să audă ciocănituri în casă, în special în zona unde murise. Glenda era o femeie educată, dar, pur și simplu, nu știa cum să se raporteze la acest fenomen paranormal. Atunci când se pregătea să o viziteze, pastorului i-a venit ideea să pună în servietă și un CD cu cântări creștine. A încurajat-o să asculte CD-ul și, astfel, să strângă Cuvântul lui Dumnezeu în inima ei. În ziua următoare, Glenda l-a sunat din nou, entuziasmată:
— Nu am mai auzit ciocăniturile!

DUMNEZEU VREA CA FIECARE DINTRE NOI SĂ EXPERIMENTĂM PUTEREA ÎNVIORĂTOARE A CUVÂNTULUI SĂU ÎN VIEȚILE NOASTRE.

Duhul necurat care o hărțuise pe Glenda fusese eliminat din casa ei prin puterea Cuvântului lui Dumnezeu. Glenda a experimentat în viața ei puterea înviătoare a Cuvântului lui Dumnezeu, iar viața i-a fost transformată.

Concluzie

Cuvântul lui Dumnezeu încă este o apărare sigură împotriva vrăjmașului. Avem nevoie de puterea sa mai mult decât oricând. „Diavolul s-a pogorât la voi cuprins de o mânie mare, fiindcă știe că are puțină vreme” (Apocalipsa 12:12). Luați-vă timp pentru a studia Cuvântul lui Dumnezeu! Luați-vă timp pentru a-l strânge în inima dumneavoastră! Rugați-vă alături de psalmist: „Înviorează-mă, după făgăduința Ta!” (Psalmii 119:154) și experimentați zi de zi puterea reînviătoare a Cuvântului! ■

¹ Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, p. 73, în orig.

² Glenda este un pseudonim.

DEREK J. MORRIS ESTE REDACTORUL REVISTEI MINISTRY, O PUBLICAȚIE ADVENTISTĂ INTERNAȚIONALĂ CARE SE ADRESEAZĂ PASTORILOR.

ÎN TREBĂRI PENTRU

reflecție și discuții

1. Cum reușește Cuvântul lui Dumnezeu să-l aducă la tăcere pe Satana?
2. Este oare posibil să fii plin de Biblie?
3. Cum vă poate ajuta memorarea Scripturii în lupta împotriva păcatului?

Sabat dimineată

Redeșteptare și misiune

RESPONSABILITATEA NOASTRĂ LA NIVEL INDIVIDUAL ȘI COLECTIV

de ELLEN G. WHITE

Avem de dus lumii o solie sfântă. A treia solie îngerească nu este o teorie inventată de om, o speculație a imaginației, ci adevărul solemn al lui Dumnezeu pentru aceste ultime zile. Este avertizarea finală pentru sufletele care pier. (...) Poruncile lui Dumnezeu și mărturia lui Isus trebuie să fie aduse în atenția lumii. Veștile despre revenirea Mântuitorului trebuie să fie proclamate. Scenele judecării trebuie să fie zugrăvite înaintea minților neluminate ale oamenilor, iar inimile trebuie conștientizate despre solemnitatea ceasurilor finale ale timpului de har și despre nevoia de a se pregăti să-L întâlnească pe Dumnezeul lor.

Lumina care a strălucit pe cărarea voastră v-a fost dată nu doar ca să vă bucurați de ea, să înțelegeți mai bine Scriptura și să vedeți mai clar cărarea vieții, ci ca să deveniți purtători de lumină și să duceți torța adevărului pe căile întunecoase din jurul vostru. Trebuie să colaborăm cu Hristos. Trebuie să urmăm exemplul pe care ni l-a lăsat prin viața pe care a trăit-o pe pământ. Nu a avut o viață ușoară, axată pe nevoile personale, ci a lucrat, cu perseverență și eforturi neobosite, pentru a mântui omenirea pierdută. (...) El spunea: „Fiul omului n-a venit să I Se slujească, ci El să slujească și să-Și dea viața răscumpărare pentru mulți” (Marcu 10:45).

Exemplul de misiune pe care ni l-a lăsat Hristos

Pe când avea doar 12 ani, Îl găsim pe Fiul lui Dumnezeu printre rabinii educați, îndeplinindu-Și misiunea; când a fost întrebat de ce a rămas la templu după praznic, a răspuns: „Nu știți că trebuie să fiu în casa Tatălui Meu?” (Luca 2:49). Acesta era mărteful obiectiv al vieții Sale. Orice altceva era secundar și subordonat acestuia. Măncarea și băutura Sa erau să facă voia lui Dumnezeu și să-Și termine lucrarea. Eul și interesele egoiste nu-și găseau locul în ceea ce făcea El. Dragostea pentru Dumnezeu și pentru oameni cere întreaga inimă, fără a mai lăsa loc ca egoismul să înflorească în viață. Isus declara: „Cât este ziuă, trebuie să lucrez lucrările Celui

ce M-a trimis; vine noaptea, când nimeni nu mai poate să lucreze” (Ioan 9:4). (...)

Ne așteaptă o mare lucrare de făcut. Bisericii lui Hristos i s-a dat o lucrare care atrage interesul și care implică activitatea cerului. Isus a spus: „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură” (Marcu 16:15). Lucrarea pentru timpul nostru este însoțită de aceleași dificultăți pe care le-a avut de înfruntat și Isus și pe care le-au avut de biruit reformatorii din fiecare epocă, iar noi trebuie să ne punem voința de partea lui Hristos și să mergem înainte cu încredere neclintită în Dumnezeu.

Cheia redeșteptării

Lucrarea apostolilor lui Hristos a fost aceea de a-i educa și de a-i instrui pe oameni să proclame vestea cea bună a unui Mântuitor crucificat și înviat. Fiecare suflet convertit la Evanghelia a simțit, cuprins de o solemnă obligație față de Domnul Hristos, că este de datoria lui să le arate și altora calea spre mântuire. Acesta este spiritul care ar trebui să ne anime. Însă în biserici se observă o mare indiferență față de acest aspect și acesta este motivul pentru care în viața noastră creștină nu există mai multă spiritualitate și vigoare. Dacă ați lucra așa cum a arătat Hristos că ar trebui să lucreze ucenicii și dacă ați câștiga suflete la adevăr, ați simți nevoia de o experiență mai profundă, de o cunoaștere mai mare a adevărilor divine și ați flămânzi și înseta după neprihănire. Ați stărui în rugăciune înaintea lui Dumnezeu, credința vi s-ar întări, iar sufletul vostru s-ar adăpa tot mai adânc din izvorul mântuirii. Confruntarea cu opoziția și cu încercările vă va conduce spre Biblie și spre rugăciune, și atunci ați porni ca împreună-lucrători cu Dumnezeu și le-ați deschide Scripturile și altora. Ați crește în har și în cunoașterea adevărului, iar experiența voastră ar fi una mai bogată și mai înmiresmată. (...)

Mergeți în lucrare, fraților! Favoarea specială a lui Dumnezeu nu se va revărsa numai asupra marilor adunări în cor-

turi a convențiilor sau a consiliilor, ci chiar și cele mai umile eforturi născute din dragoste dezinteresată vor fi încununate cu binecuvântarea Sa și vor primi o mare răsplată. Faceți tot ce puteți și Dumnezeu vă va spori capacitățile! Nicio biserică să nu creadă că este prea mică pentru a exercita o influență în societate și pentru a-și îndeplini partea în marea lucrare pentru acest timp. Nimeni să nu se scuze văzând că sunt alții cu talente care ar putea fi investite în lucrare. Faceți-vă partea! Dumnezeu nu va accepta scuze din partea nimănui. Isus a arătat „fiecăruia care este dator lui” (Marcu 13:34) și fiecare om va fi răsplătit „după fapta lui” (Apocalipsa 22:12). Fiecare va fi judecat „după binele sau răul pe care-l va fi făcut când trăia în trup” (2 Corinteni 5:10) și „are să dea socoteală despre sine însuși lui Dumnezeu” (Romani 14:12). (...)

Lucrați oriunde și peste tot! Lucrați oriunde vă este mai aproape, chiar la poartă, oricât de smerite sau de neapreciate ar fi aceste eforturi! Lucrați numai pentru slava lui Dumnezeu și pentru binele oamenilor! Pierdeți din vedere eul și, cu eforturi susținute și rugăciuni solemne ale credinței, lucrați pentru Acela care a murit ca voi să puteți trăi! Mergeți la vecinii voștri, unul câte unul, și apropiați-vă de ei până când inimile lor vor fi încălzite de interesul și de dragostea voastră dezinteresată. Simțiți împreună cu ei, rugați-vă pentru ei, căutați ocazii de a le face bine și, atât cât vă stă în putință, adunați-i pe câțiva dintre ei și deschideți Cuvântul lui Dum-

nezeu înaintea minții lor întunecate! Vegheați ca unul care trebuie să dea socoteală pentru sufletele oamenilor și folosiți la maximum privilegiile pe care vi le-a dat Dumnezeu de a lucra pentru El în via Sa morală! Nu neglijați să le vorbiți vecinilor voștri, să le faceți tot binele posibil, „ca, oricum, să mântui[ți] pe unii din ei” (1 Corinteni 9:22). (...)

Redeșteptarea începe cu unul singur

Atunci când bisericile sunt redeșteptate, aceasta se datorează faptului că o persoană caută cu toată seriozitatea binecuvântarea lui Dumnezeu. Flămânzește și însetează după Dumnezeu, cere prin credință și, în consecință, primește. Lucrează cu tot sufletul, simțindu-și marea dependență de Domnul, iar sufletele sunt impulsionate să caute o binecuvântare asemănătoare; ca urmare, o vreme de reînvioreare coboară peste inimile oamenilor. Lucrarea extinsă nu va fi nici ea neglijată. Planurile mai mari se vor face la timpul potrivit, dar eforturile personale și interesul pentru prieteni și vecini vor avea un rezultat care nu poate fi estimat. (...)

Persoanele care au avut cel mai mare succes în câștigarea de suflete au fost cele care nu s-au mândrit cu propriile capacități, ci au lucrat cu smerenie și credință, iar puterea lui Dumnezeu le-a sprijinit eforturile, convingând și convertind inimile celor cărora le vorbeau. Isus a făcut exact această lucrare. El dorea ca oamenii să beneficieze în urma

contactului personal cu El și, în acest scop, Se apropia de ei. (...)

Nu aștepta să se adune mulțimi. Cele mai mari adevăruri au fost spuse unui singur ascultător. Femeia de la fântâna din Samaria a auzit uimitoarele cuvinte: „Oricum va bea din apa pe care i-o voi da Eu în veac nu-i va fi sete, ba încă apa pe care i-o voi da Eu se va preface în el într-un izvor de apă, care va țâșni în viața veșnică” (Ioan 4:14).

LĂSAȚI CA LUMINA VOASTRĂ SĂ STRĂLUCEASCĂ, ȘI CEIALȚI VOR FI LUMINAȚI!

Dialogul cu acea samariteancă umilă nu a fost în zadar. Cuvintele care au ieșit de pe buzele Învățătorului divin au tulburat inima ascultătoarei. L-a primit cu bucurie. A simțit puterea caracterului Său sfânt și influența cerească ce Îi însoțea cuvintele pline de adevăr. O încredere desăvârșită i-a umplut inima. Uitănd de ce venise la fântână, s-a grăbit să le vorbească despre slava Lui consătenilor ei. Mulți și-au întrerupt activitatea pentru a veni la străinul de la fântâna lui Iacov. L-au asaltat cu întrebări și au primit cu interes explicațiile multor lucruri învăluite în întuneric. Confuzia din mintea lor a început să se risipească. Erau ca niște oameni aflați în întuneric care au prins dintr-odată o rază de lumină și au urmat-o până când au ajuns la lumina zilei. Iar rezultatul lucrării lui Isus, care Se oprise înfometat și obosit lângă fântână, a fost o binecuvântare extinsă. Acel singur suflet pentru care El a lucrat a devenit un instrument care a ajuns la alții și li l-a prezentat pe Mântuitorul lumii.

Redeșteptarea alimentează misiunea, iar misiunea alimentează redeșteptarea

Acesta este întotdeauna modul în care s-a dezvoltat lucrarea lui Dumnezeu. Lăsați ca lumina voastră să strălucească, și ceilalți vor fi luminați! (...)

Inactivitatea și religia nu pot merge mână în mână, iar cauza marii noastre deficiențe în viața și experiența creștină este lipsa de implicare în lucrarea lui Dumnezeu. Mușchii trupului vostru vor slăbi și vor ajunge inutili dacă nu sunt menținuți prin exercițiu. La fel este și cu natura spirituală. Dacă vreți să fiți puternici, atunci trebuie să vă puneți la lucru capacitățile. Exersați-vă credința în Dumnezeu punând la probă făgăduințele Sale atunci când vă luați crucea și vă ridicați povara! Luați jugul lui Hristos și dovediți că este adevărată promisiunea care spune că „veți găsi odihnă pentru sufletele voastre” (Matei 11:29). Deschideți Scriptura cuiva care se află în întuneric, și nu vă veți mai plânge de oboseală și de lipsa interesului pentru cauza adevărului! Inima vă va fi umplută de interes pentru suflete și de bucurie în fața dovezilor de credință; veți cunoaște astfel că „cel ce udă pe alții va fi ud și el” (Proverbele 11:25). Cu o credință vie, însușiți-vă făgăduințele lui Dumnezeu! (...)

Sunt prea multe talente puse în ștergar și îngropate în pământ. (...) Când S-a înălțat, Isus i-a arătat fiecăruia lu-

crarea pe care o are de făcut, așa că scuza „nu am avut nimic de făcut” nu va fi justificată. „Nimic de făcut” – acesta este motivul pentru există încercări în mijlocul fraților, pentru că celor ce lenevesc Satana le va umple mintea cu propriile sale planuri și îi va pune la lucru. Mintea și inima voastră neimplicată îi oferă Diavolului un teren în care să sădească semințele îndoielii și ale scepticismului. Cei care nu au nimic de făcut găsesc timp pentru bârfe, clevetiri, calomniile și tot felul de răutăți. „Nimic de făcut” dă o mărturie rea împotriva fraților și aduce dezbinare în biserica lui Hristos. Isus spune: „Cine nu strânge cu Mine risipește” (Matei 12:30).

Legea lui Dumnezeu este călcată în picioare, iar sângele legământului este disprețuit; în aceste condiții, putem noi oare să stăm cu mâinile în sân și să spunem că nu avem nimic de făcut? Să ne trezim! Lupta e în toi. Adevărul și minciuna se apropie de conflictul final. Să mergem înainte sub stindardul însângerat al Prințului Emanuel, să luptăm lupta cea bună a credinței și să câștigăm onorurile veșnice, căci adevărul va triumfa și vom fi mai mult decât biruitori prin Acela care ne-a iubit! Se încheie ceasurile prețioase ale timpului de har. Să facem o lucrare care să aibă în vedere viața veșnică, să aducem astfel slavă Tatălui nostru ceresc și să fim instrumentele prin care vor fi mântuite sufletele pentru care a murit Hristos! ■

Acest articol este un extras dintr-un material publicat pentru prima oară în revista The Advent Review and Sabbath Herald, pe 13 martie 1888.

ELLEN G. WHITE (1827-1915) A FOST UNUL DINTRE PIONIERII BISERICII ADVENTISTE DE ZIUA A ȘAPTEA. ADVENTIȘTII CRED CĂ EA A MANIFESTAT DARUL PUBLIC AL PROFETIEI, ÎN TIMPUL SLUJIRII PUBLICE DE PESTE 70 DE ANI.

ÎNTREBĂRI PENTRU reflecție și discuții

1. Care este legătura dintre redeșteptare și misiune? Oare nu ar fi mai bine ca, în loc să facem mereu apel la redeșteptare, să ne concentrăm mai degrabă asupra resurselor pe care le avem pentru a răspândi Evanghelia și pentru a ne „face treaba”?
2. Citiți experiența femeii samaritene de la fântână, din Ioan 4! Ce principii a folosit Isus pentru a ajunge la inima ei? Ce relevanță au aceste principii pentru misiunea noastră de zi cu zi?
3. Simțim adesea că toate contribuțiile noastre la misiune sunt nesemnificative și insuficiente. Ce credeți că ne-ar spune Isus atunci când simțim acest lucru? Ce se află în centrul misiunii?

Sabat după-amiază

Redeșteptarea începe cu mine

A AUZI ȘI A ÎMPLINI CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU

---

de **TEODOR HUȚANU**

Ca o călătorie la munte, așa a fost Săptămâna de Rugăciune a anului 2012. Ajungem la final cu această certitudine: întoarcerea la Sfânta Scriptură înseamnă redeșteptare pentru misiune și grăbirea revenirii iubitului nostru Domn și Mântuitor Isus Hristos. Mesajul din această dimineață, transmis prin profetul rămășiței, ne-a urcat pe culmea apelurilor divine direcționate spre noi, în aceste zile de cercetare spirituală. Cu ce rămânem acum noi, familia adventistă din România? Bogăția învățăturilor pe care le-am primit se înmănunchează într-un nod gordian, pe care trebuie să-l dezlegăm cu orice chip: Cuvântul, redeșteptarea, misiunea și ... eu, adică fiecare dintre noi.

Spunem ce am auzit

Nu este greu să observăm că mărturia, sau exprimarea autentică, vine din ascultare. Însuși Domnul Isus vorbea ceea ce auzise de la Tatăl (Ioan 8:28; 12:49; 14:10). În același sens insistă și apostolul Petru: „Dacă vorbește cineva, să vorbească cuvintele lui Dumnezeu” (1 Petru 4:11). Aici avem ceva grabnic de făcut: să ne luăm timp să-L ascultăm pe Dumnezeu. Fără a face liniște ca să auzim glasul lui Dumnezeu, cele mai pioase cuvinte ale noastre, în loc să fie ecoul rostirii divine, nu vor fi decât zgomot omenesc. Chiar dacă vorbim despre redeșteptare și misiune, fără auzirea vocii divine a Duhului Sfânt nu suntem decât o aramă sunătoare și un chimval zăngănitor.

Profetul Samuel a aprins redeșteptarea în poporul lui Dumnezeu, și totul a început aici: „Vorbește, Doamne, căci robul Tău ascultă!” (1 Samuel 3:10). Samuel era instruit de cea mai competentă autoritate religioasă a timpului – preotul Eli – și, cu toate că știa foarte multe, „nu cunoștea încă pe Domnul și Cuvântul Domnului nu-i fusese încă descoperit” (1 Samuel 3:7). Însă situația s-a schimbat radical în momentul când Samuel nu a mai încurcat glasul lui Eli cu glasul Domnului.

Vorbind în cuvinte omenesti despre redeșteptare și misiune, ajungem epuizați și îi obosim și pe alții. Apoi, nu e de mirare că ne imaginăm redeșteptarea așa cum, de fapt, nu este, iar, în cele din urmă, căutăm vina oriunde altundeva numai în interiorul nostru nu. Nu degeaba Martorul credincios repetă pentru mine și pentru tine: „Cine are urechi, să asculte ce zice bisericilor Duhul” (Apocalipsa 2:7). E timpul să studiem Biblia cu adevărat, asigurându-ne că L-am auzit chiar pe Dumnezeu vorbindu-ne.

Schimbarea începe cu mine

Dacă ar fi urmat moda noastră, Samuel ar fi așteptat ca redeșteptarea să înceapă cu altcineva, în primul rând cu Eli. Și-ar mai fi putut imagina acest eveniment ca pe ceva spectaculos, care transformă spontan întreaga biserică într-o oștire „curată ca luna” și înflăcărată de focul misiunii. Însă el învățase bine cântarea „Vorbește-mi Tu, Isuse!”.

**„VORBEȘTE, DOAMNE,
CĂCI ROBUL TĂU ASCULTĂ!”
(1 Samuel 3:9)**

De la Conferința Generală, strigătul redeșteptării se tot rostogolește peste biserică, însă chipul redeșteptării îl putem admira numai dacă auzim personal „susur[ul] blând și subtil” (1 Împărați 19:12). Un lucru este clar: oricine ar fi omul care „tună și fulgeră”, el nu poate schimba textul din Zaharia 10:1 – „Domnul scoate fulgerele și vă trimite o ploaie îmbelșugată pentru toată verdeața de pe câmp” –, amintindu-ne ce ni s-a spus deja în capitolul 4:6: „Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu, zice Domnul oștirilor.”

Filip, diaconul evanghelist, stârnește redeșteptarea în Samaria împotriva oricăror evaluări raționale. Samaritenii

nu erau dintre cei mai predispuși la spiritualitate, iar Filip nu are nicio delegație semnată de frații de la Ierusalim pentru a face ceea ce face. Și totuși în Faptele apostolilor 8 nu ni se vorbește nici despre o lipsă de receptivitate a necredincioșilor, nici despre indisciplină ecleziastică.

**„NUMAI CEI CARE TRĂIESC
LUMINA PE CARE O AU DEJA
VOR PRIMI O LUMINĂ MAI MARE.
DACĂ NU AVANSĂM ZILNIC
ÎN CE PRIVEȘTE DEZVOLTAREA
VIRTUȚILOR CREȘTINE ACTIVE,
NU VOM RECUNOAȘTE
MANIFESTAREA DUHULUI SFÂNT
ÎN PLOAIA TÂRZIE. EA POATE CĂDEA
ASUPRA INIMILOR PRETUTINDENI
ÎN JURUL NOSTRU, ÎNSĂ NOI NU O
VOM SESIZA, NICI NU O VOM PRIMI.”
ELLEN WHITE**

Trezirea din Samaria este lucrarea Duhului Sfânt. Nu se întâmplă la Ierusalim și nu este rezultatul deciziei vreunei autorități bisericești. Dimpotrivă, conducerea bisericii află ulterior despre cele întâmplate, după care nu doar că aprobă proiectul, dar caută să îl extindă (Faptele apostolilor 8:14-25). Redeșteptarea generează misiune, iar misiunea aduce redeșteptare, și tot așa. Am auzit de atâtea ori aceste lucruri. Ce ne împiedică să credem că doar așa vom avea redeșteptare și misiune și în biserica noastră? De ce să mai așteptăm vremurile de înviore, când ele sunt la ușa noastră?

Apostolul Pavel ar spune și mai apăsător: „Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefăceți prin înnoirea minții voastre ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu cea bună, plăcută și desăvârșită” (Romani 12:2). Chipul veacului ne spune că redeșteptarea are de-a face cu spectacolul, nu cu pocăința; ne spune că misiunea este publicitate profesională, nu mărturie personală; ne spune că Biblia nu este chiar „literă de Evanghelie”; ne spune că viața se trăiește după împrejurări, nu chiar după cum scrie în Carte.

Chiar dacă ne-am obișnuit cu următoarea avertizare, ea nu este mai puțin cutremurătoare la momentul în care ne aflăm: „Numai cei care trăiesc lumina pe care o au deja vor primi o lumină mai mare. Dacă nu avansăm zilnic în ce privește dezvoltarea virtuților creștine active, nu vom recunoaște manifestarea Duhului Sfânt în ploaia târzie. Ea poate cădea asupra inimilor pretutindeni în jurul nostru, însă noi nu o vom sesiza, nici nu o vom primi”¹.

Dezvoltarea „virtuților creștine active” este un imperativ plin de frumusețe divină, pentru că are legătură cu oglindirea chipului Mântuitorului în viața noastră. „Trebuie să căutăm cu o dorință arzătoare un singur lucru – să putem spori frumusețea doctrinei lui Hristos, Mântuitorul nostru”².

Advențiștii – poporul redeșteptării

„Dispensațiunea în care trăim acum trebuie să fie, pentru cei care întreabă, dispensațiunea Duhului Sfânt. Cereți binecuvântarea Sa! Este timpul să avem o devoțiune mult mai intensă. Nouă ne-a fost încredințată lucrarea anevoioasă, dar fericită și glorioasă, de a li-L descoperi pe Hristos celor ce sunt în întuneric. Suntem chemați să proclamăm adevărurile speciale pentru acest timp. Pentru toate acestea, este esențială revărsarea Duhului Sfânt. Ar trebui să ne rugăm pentru acest lucru. Domnul vrea ca noi să I-l cerem. Până acum, noi nu ne-am implicat cu toată inima în această lucrare.”³

Să ne rugăm insistent să putem deosebi bine voia lui Dumnezeu. Să ne recâștigăm renumele de „popor al Cărții”. Când vom auzi deslușit glasul divin, vom avea ceva important de comunicat. Oamenii ne vor crede doar atunci când vom vorbi după ce noi înșine am ascultat.

Semnele timpului ne atrag atenția că finalul este incredibil de aproape. Mai este încă ziuă, când putem lucra. Pentru timpul de har împrumutat până la împlinirea fericitei noastre nădejdi, să ne rugăm pentru dispoziția de a asculta Cuvântul și de a-l face roditor pentru slava veșnică a Dumnezeului mântuirii noastre. Tatăl din cer să ne ajute pe toți să fim gata să-L întâmpinăm pe Cel ce vine curând, cu spicul încărcat: „unul treizeci, altul șazece și altul o sută” (Marcu 4:20). ■

¹ Ellen White, *Mărturie pentru pastori și slujitorii Evangheliei*, p. 507, în orig.

² *Ibidem*, 507, în orig.

³ *Ibidem*, p. 511, 512, în orig.

TEODOR HUȚANU ESTE PREȘEDINTELE BISERICII ADVENTISTE DE ZIUA A ȘAPTEA DIN ROMÂNIA.

ÎN TREBĂRI PENTRU reflecție și discuții

1. Care sunt simptomele așteptării unei redeșteptări după „chipul veacului acestuia”, nu după cum stă scris?
2. Ce semne de identificare ne oferă Inspirația pentru adevărata redeșteptare, cu scopul de a nu lăsa ca acest eveniment mult așteptat să treacă neobservat de unii dintre noi?
3. Ce hotărâri capitale luăm înaintea Domnului pentru ca redeșteptarea să înceapă fără întârziere?

Citește **Curierul Adventist** ca să știi esențialul!

www.curieruladventist.ro

*Te poți abona la **Curierul Adventist** oricând în timpul anului.*

Abonamentele pot fi făcute la responsabilul cu literatura din comunitate.

Prețul unui abonament pe 6 luni este 21 de lei, iar pe 12 luni, 42 de lei.

„Cuvântul Tău este o
candelă pentru picioa-
rele mele și o lumină
pe cărarea mea”
(Psalmii 119:105).

Cartea prețioasă a lui Dumnezeu

Undeva sus, în munții din Franța și din nordul Italiei, trăia un grup de oameni numiți valdenzi. Ei Îl iubeau pe Dumnezeu, apreciau foarte mult Biblia și încercau să-și trăiască viața după Cuvântul lui Dumnezeu. Pe vremea aceea, numai preoții și călugării din Biserica Romano-Catolică aveau voie să citească sau să le explice altora Biblia, care era scrisă doar în limba latină. Valdenzii însă au făcut rost de o Biblie și au tradus-o în limba lor. Apoi, mulți dintre ei au început să învețe pe de rost pasaje întregi din Biblie.

Biserica Romano-Catolică le spunea oamenilor să se roage fecioarei Maria și să își mărturisească păcatele înaintea preoților. Însă valdenzii au crezut ce le spunea Biblia, și anume să se roage direct lui Dumnezeu și numai Lui.

Oriunde întâlneau oameni interesați de Cuvântul lui Dumnezeu, valdenzii le vorbeau despre Biblie, despre învățătura ei cu privire la un Dumnezeu iubitor, care L-a trimis pe Fiul Său să moară pe cruce și să poarte pedeapsa pentru păcatele noastre. Singurul lucru care trebuia făcut, le spuneau valdenzii oamenilor, era să își mărturisească păcatele și să Îi ceară iertare lui Dumnezeu.

Când preoții și călugării au auzit despre învățăturile valdenzilor, s-au înfuriat, le-au cerut să se oprească și i-au amenințat cu închisoarea: pe unii dintre cei ce au continuat să prezinte Biblia i-au ucis. Însă valdenzii au continuat cu credințioasă să studieze Biblia și să predice mesajul ei. Înfuriat, papa a hotărât să-și trimită armata pentru a-i

pedepsi. Când au auzit că soldații Romei se apropie de ei, valdenzii au fugit în munți și s-au ascuns în peșteri și în văi adânci, în locuri unde soldații nu aveau cum să-i găsească. Totuși soldații i-au găsit pe unii dintre ei și i-au omorât. Dar valdenzii nu s-au temut să meargă mai departe și au continuat să asculte de Cuvântul lui Dumnezeu.

Ei aveau încredere că Domnul Isus este cel mai bun prieten al lor, care îi ajută în momentele dificile. Iar El le-a dat curajul să-I prezinte învățăturile altor oameni. Viața le-a fost schimbată atunci când au făcut ce spunea Biblia să facă. Valdenzii au devenit mai buni și mai dispuși să ajute și au avut mai mult curaj să dea mărturie despre Dumnezeu. Ceea ce s-a întâmplat în viața valdenzilor s-a numit *redeșteptare*, pentru că ei au înțeles cât de important era ca viața lor să fie trăită după voia lui Dumnezeu.

Evreii și Cuvântul lui Dumnezeu

Evreii erau un popor special, ales de Dumnezeu pentru a deveni un exemplu printre popoarele din jurul lor. Dumnezeu le-a dat învățături speciale prin profeți și le-a spus să nu se închine vreunui alt dumnezeu în afară de El. De asemenea, le-a spus cum să trăiască și cum să se comporte unii cu alții. Ori de câte ori au ascultat de Dumnezeu, viața lor a fost bună. Însă, de multe ori, s-au rătăcit din dorința de a vedea cum este să se închine idolilor cărora li se închinau celelalte popoare.

Și-au făcut și ei idoli din piatră și din metale prețioase, s-au închinat până la pământ înaintea lor și le-au slujit. Dumnezeu S-a supărat pe ei și i-a avertizat prin profeți că vor fi pedepsiți din cauza necredinței lor.

Dându-și seama că au greșit, și-au distrus idolii și I-au cerut iertare lui Dumnezeu. Pentru că îi iubea, Dumnezeu le-a iertat păcatele, i-a binecuvântat cu bogății și le-a oferit libertate. Evreii au experimentat astfel o adevărată *redeșteptare*, adică și-au schimbat viața, au renunțat la felul lor greșit de viețuire și s-au închinat înaintea lui Dumnezeu din toată inima.

practic

1. Caută într-un dicționar sensurile cuvântului „redeșteptare”! Discută cu colegii din grupă despre cum trăiești atunci când viața îți este schimbată de Domnul Isus!
2. Memorează un text biblic preferat și spune-l mâine seară în fața grupei!

De memorat:

„Strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta!” (Psalmii 119:11)

Cuvântul lui Isus în inima copiilor

Pierre și soția lui, Blanche, aveau trei copii: Hubert, Paula și Gabrielle. Familia lor locuia într-o vale din munții valdenzilor. Pierre construisese o casuță din piatră pentru familia lui și, de asemenea, construisese un adăpost pentru animalele lor.

Într-o zi de vară, Hubert și cele două surori ale lui erau cu caprele și vacile pe dealuri când au văzut că se apropie de valea lor o trupă de soldați ai Romei. Și-au dat seama imediat că soldații erau în căutarea lor. Așa că au fugit cât au putut de repede sus, în deal, au trecut de un luminiș și au intrat în casa lor. Mama lor, Blanche, tocmai terminase de dospit pâinea. Toți cei trei copii au început să vorbească deodată, vrând să-i spună mamei ce au văzut.

— Vin soldații! Sunt în vale, a strigat Hubert speriat.

— Dacă ne găsește Biblia, o vor lua și o vor arde, iar pe noi ne vor duce la închisoare, a continuat Paula.

— Mami, ce ne facem? a întrebat și Gabrielle cu lacrimi în ochi.

Blanche s-a gândit câteva clipe, apoi le-a spus copiilor:

— Aduceți Biblia!

Hubert a fugit spre locul unde era dosită Biblia și i-a adus-o mamei. Blanche a luat o bucată din aluatul pregătit, l-a întins, a împăturit Biblia într-un șervet de bucătărie și a pus-o în aluat. Apoi, l-a rotit și a acoperit Biblia așa încât aluatul, cu Biblia în el, părea o pâine un pic mai mare. Apoi, femeia a pus pâinea în cuptorul încins.

Câteva minute mai târziu, soldații au venit și au bătut cu pumnul în ușă. Blanche a deschis și i-a invitat înăuntru.

— Căutăm Biblii interzise, a spus căpitanul soldaților pe un ton disprețuitor. Avem ordin să vă cercetăm toată casa.

Soldații au căutat peste tot, dar n-au găsit nicio Biblie, nici în casă, nici în adăpostul pentru animale. Au deschis chiar și ușa cuptorului, dar înăuntru nu era decât o pâine pusă la copt.

— Vai, mami, a spus Hubert după ce au plecat soldații, mă bucur atât de mult că soldații nu ne-au găsit Biblia. Dar

vreau să știu un lucru! Dacă soldații vor reveni vreodată și dacă vor reuși să găsească Biblia, eu voi ști atunci mai multe versete din Biblie pe de rost. Pentru că, dacă am Biblia în inima mea, de acolo nu mi-o poate lua nimeni!

Un om după inima lui Dumnezeu

Vă aduceți aminte că regele Saul a vrut să-l omoare pe tânărul David? David nu făcuse nimic rău, ba chiar îi fusese întotdeauna credincios regelui său. Într-o zi, deși ar fi putut să-l omoare, David a ales să nu-i facă niciun rău lui Saul. Cu altă ocazie, David s-a strecurat în cortul lui Saul și l-a găsit dormind, dar nu s-a răzbunat pe el.

— Să mă ferească Domnul să pun mâna pe unsul Lui, le spunea David tuturor celor din jurul său.

Așa că, David a luat sulița și ulciorul cu apă de la căpătâiul lui Saul, care dormea, apoi s-a îndepărtat de tabăra unde dormea acesta.

S-a urcat pe o movilă de pământ și a strigat:

— Împărate Saul, de ce vrei să-l omori pe cel care îți este slujitor credincios? Ia uită-te și vezi unde îți sunt sulița și ulciorul de apă!

Apoi, a continuat:

— Iată-le! Sunt la mine. Aș fi putut să te omor în timp ce dormeai, dar n-aș putea face vreun rău regelui ales de Dumnezeu.

David era un om după inima lui Dumnezeu, un om care păstra Cuvântul lui Dumnezeu în inimă.

practic

1. De ce este nevoie să păstrăm Cuvântul lui Dumnezeu în inima noastră? Ce poate să schimbe Biblia în viața noastră?

2. Colorați și decupați câteva inimioare roșii și puneți-le ca semne de carte în dreptul a 5 texte biblice care vă ajută să știți ce dorește Dumnezeu de la voi!

„Sămânța care a căzut pe pământ bun sunt aceia care, după ce au auzit Cuvântul, îl țin într-o inimă bună și curată și fac rod în răbdare.” (Luca 8:15)

O inimă schimbată

Maria avea doar 12 ani, dar era cunoscută de toți ca o fetiță bună, care-L iubea pe Domnul Isus. Într-o zi, mama ei i-a cerut să ia un coș cu fructe și să i le ducă Elisabetei, o bătrânică săracă de la marginea satului.

Zis și făcut. Maria a bătut la ușa Elisabetei. Când a intrat în casă, o pisică neagră s-a strecurat și ea în cameră.

— Aha, iată-l pe Bulgăraș, a exclamat Elisabeta arătând spre motan. El e singurul meu prieten.

— Dar și eu sunt prietena ta, i-a spus Maria. Și mai este cineva, tot un prieten, care ți-a trimis pachetul acesta, a continuat fetița punând în brațele bătrânicii coșul cu fructe.

— E pentru mine? a întrebat Elisabeta. Cum aș putea să îți mulțumesc? Nimeni nu mi-a adus vreodată ceva. Nimeni nu-și ia timp nici măcar să vorbească cu mine.

Maria a înțeles că bătrânică se simțea singură, așa că a stat mai mult timp împreună cu ea.

Când s-a înserat, Maria a trebuit să plece. Elisabeta i-a luat mâinile în palmele ei și i-a spus cu tandrețe:

— Cum aș putea să-ți mulțumesc pentru că tu, o fetiță așa de bună, ai venit să vizitezi o bătrânică pe

care nimeni n-o iubește? Mai vino pe la mine, când poți!

— Tanti, mai este Cineva care te iubește. Îl cunoști?

Elisabeta a clătinat din cap, tristă:

— Nu, pe mine nu mă mai iubește nimeni.

— Tanti, Isus este Cel care te iubește, a spus Maria.

— Isus? Spune-mi mai multe despre El! Am auzit câte ceva despre numele acesta, dar, de fapt, cine este El?

Fetița de numai doisprezece ani i-a povestit atunci bătrânei Elisabeta despre Domnul Hristos care a murit pe cruce, care a înviat și care este în cer, așteptând ca și Elisabeta să-I ofere inima ei.

— El vrea să fie prietenul tău, a mai spus fetița. Cere-I să fie prieten cu tine și dă-I inima ta!

În seara aceea, bătrânică și-a predat viața Domnului Isus.

Un pământ bun

Într-o zi, pe când Isus le vorbea oamenilor, le-a spus o pildă despre un semănător care a ieșit pe câmp. Semințele pe care le arunca nu au căzut toate în același loc. Unele au căzut la marginea ogorului, lângă drum, iar păsările au venit imediat și le-au mâncat.

O altă parte din semințe au căzut printre pietre, unde era foarte puțin pământ bun. Aceste semințe au răsărit repede dar, când a venit soarele, pentru că nu aveau rădăcini adânci, s-au uscat imediat și au murit.

Alte semințe au căzut între spini și mărăcini. Însă burueniile au crescut atât de repede, încât au înăbușit plantele micuțe. Totuși cele mai multe semințe au căzut într-un ogor bun; de acolo au răsărit plante sănătoase ce au adus mult rod.

Mai târziu, ucenicii lui Isus L-au rugat să le explice pilda. Atunci, Isus le-a spus că semănătorul este cel care prezintă Cuvântul lui Dumnezeu. Oamenii care aud acest Cuvânt sunt diferiți. Unii sunt ca semințele care au căzut lângă drum: imediat ce aud Cuvântul lui Dumnezeu, vine Satana și îi jefuiește de adevăr.

Alții sunt ca semințele care au căzut printre bolovani. După ce aud Cuvântul lui Dumnezeu, îl acceptă cu mintea, dar nu și cu inima. Iar când vin problemele, renunță la credință și îi întorc spatele lui Dumnezeu.

Sunt și oameni care seamănă cu semințele căzute între spini și mărăcini. Ei aud Cuvântul lui Dumnezeu, dar dragostea de bani și alte interese se așază în calea dorinței de a urma Cuvântul lui Dumnezeu.

În sfârșit, sunt și unii oameni asemenea semințelor căzute într-un pământ bun. Ei aud Cuvântul lui Dumnezeu, îl primesc și își trăiesc viața conform acestui Cuvânt. Mai departe, sămânța aceasta aduce rod: bunătate, spirit de ajutorare, dragoste pentru oamenii din jur. Mulți ajung să iubească Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că numai el poate schimba inima și viața unui om.

practic

1. Cum putem să obținem rezultate bune și multe în viața noastră? Dar la școală? Dar în localitatea unde trăim?
2. Confectionați câteva felicitări și decorați-le frumos! Scrieți pe ele un mesaj sau o urare și oferiți-le unor oameni care au nevoie de o încurajare!

De memorat:

„Cartea aceasta a legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte, căutând să faci tot ce este scris în ea, căci atunci vei izbândi în toate lucrările tale și atunci vei lucra cu înțelepciune.”

(Iosua 1:8)

Cuvântul lui Dumnezeu în inima ta

Venise toamna. Secerișul se terminase, iar fânul pentru animale, fructele și legumele erau puse bine la păstrare pentru iarnă. Celor două fetițe, Paula și Gabrielle, le plăcea foarte mult perioada aceasta a anului. Era o vreme numai bună pentru activități în casă: cioplit în lemn, țesut, croșetat. Însă cel mai mult le plăcea altceva. Le plăcea că fiecare familie din sătucul lor, pe rând, îi invita pe toți să se închine sub propriul acoperiș. Lui Gabrielle îi plăcea foarte mult să cânte la aceste ocazii, în special atunci când venea cineva de departe și îi învăța imnuri noi. Paulei îi plăcea să asculte atunci când unchiul ei citea și predica din Biblie.

Uneori, aveau și copiii câte un moment în program. Recitau pasaje sau chiar capitole întregi din Biblie, pe care le învățaseră pe de rost. Paula știa deja pe de rost toată Evanghelia lui Matei și începuse să memoreze părți din Evanghelia lui Luca. Hubert, fratele lor, care fusese plecat la o școală de misionari, știa deja aproape întreg Noul Testament pe de rost. Băiatul voia să devină misionar. La sfârșitul școlii, avea să știe aproape toată Biblia pe de rost și urma să o aibă copiată de mână în întregime.

Biblia era foarte importantă pentru familia lor, iar ei erau conștienți că puteau să vină timpuri când Biblia să le fie luată. De aceea, pentru Hubert, Paula și Gabrielle, era important să strângă Cuvântul lui Dumnezeu în inima lor.

O piatră ca semn de aducere-aminte

Evreii călătoriseră prin deșert 40 de ani. După moartea lui Moise, Dumnezeu a ridicat în mijlocul lor un alt conducător, numit Iosua. Dumnezeu i-a cerut lui Iosua să citească în fiecare zi din cuvintele scrise de Moise. Apoi, i-a spus acestuia:

— Astăzi voi arăta înaintea tuturor evreilor că Eu sunt cu tine, așa cum am fost și cu Moise.

În cele din urmă, a venit ziua când evreii trebuiau să treacă râul Iordan și să intre în Țara Făgăduită. Dumnezeu i-a spus lui Iosua cum să organizeze această traversare.

Preoții, care purtau chivotul Domnului, trebuiau să fie primii care să intre în apa râului. Imediat ce preoții au pășit în apă, râul s-a oprit. Apele de sus s-au oprit, iar cele de jos s-au scurs. Preoților li s-a poruncit să se oprească în mijlocul râului, pe pământ uscat, și să stea acolo până când toți evreii aveau să treacă pe celălalt mal.

Când ultimul om din popor a ajuns pe malul celălalt, Iosua a poruncit ca, din fiecare seminție a lui Israel, să meargă câte un om unde stăteau preoții, în mijlocul râului, să ia câte o piatră de acolo și să o aducă la mal. Atunci când la picioarele lui Iosua au fost aduși toți cei 12 bolovani, Iosua le-a spus preoților să iasă din albia râului. Imediat după ce preoții au pășit pe mal, apele râului Iordan au reînceput să curgă.

În noapte aceea, când evreii și-au făcut prima tabără în Țara Făgăduită, într-un loc numit Ghilgal, s-au adunat pentru un serviciu de închinare. Iosua a luat cele 12 pietre luate din mijlocul râului și a făcut din ele un monument de aducere-aminte. Fiecare evreu care ar fi trecut pe acolo, văzând pietrele acelea, avea să își aducă aminte de traversarea Iordanului, de faptul că Dumnezeu este puternic și merită respectul și închinarea sa. De asemenea, aveau să-și aducă aminte că Biblia, Cuvântul lui Dumnezeu, trebuie să fie întotdeauna în inimile lor.

practic

1. De ce este important să studiem Cuvântul lui Dumnezeu?
2. Memorați 5 versete diferite! Apoi, împreună cu instructora și colegii de la Școala de Sabat, recitați-le fiecare, pe rând!
3. Dacă ai memora în fiecare zi câte un verset din Evanghelia după Matei, câte capitole ai ști pe de rost la sfârșitul anului?

MIERCURI

De memorat:

„Voi vorbi despre învățăturile Tale înaintea împăraților și nu-mi va roși obrazul. Mă desfăț în poruncile Tale, căci le iubesc.” (Psalmii 119:46,47)

Prietenul special al lui Rut

În valea unde locuia familia lui Pierre se găsea și o colibă ascunsă cu totul în pădure. Acolo trăia o familie care avea o fetiță de 11 ani pe nume Rut. Cu ani în urmă, când Rut era micuță, se împiedicase și căzuse cu fața pe plita încinsă. De atunci, fetița a rămas foarte speriată. Copiii din sat nu erau prea prietenoși cu ea și, pentru că avea cicatrice pe față, îi spuneau „față de piscă”.

Laurei îi plăcea de Rut și s-a hotărât să se împrietenească cu ea. Așa se face că, atunci când toate treburile gospodăriei erau terminate, Laura fugea prin pădure spre casa lui Rut. Fetița era foarte timidă și se temea că Laura o să râdă de ea. Cu timpul, Rut a început să aibă încredere în Laura, iar într-o zi a întrebat-o:

— De ce ai venit aici?

— Pentru că vreau să fiu prietena ta! i-a răspuns Laura.

— Nimeni nu vrea să fie prietenă cu mine, a spus Rut cu tristețe în glas. Sunt prea urâtă ca să am prieteni.

— Cine ți-a spus așa ceva? a întrebat-o Laura.

— Copiii din sat, i-a răspuns ea.

— Uite, eu vreau să fiu prietena ta, a zis Laura, și mai știi pe cineva care vrea să fie prietenul tău.

Ochii lui Rut s-au luminat, iar fetița a exclamat:

— Nu am avut niciodată prieteni până acum, și iată că acum aflu că am deja doi. Dar cine este celălalt prieten al meu?

— Isus e prieten cu fiecare dintre noi, a răspuns Laura.

Rut și-a coborât privirea în pământ și a spus cu o voce stinsă:

— Nu cred că va fi El prieten cu cineva ca mine.

— O, Rut! El te iubește așa cum ești. Pentru Isus, tu ești frumoasă, iar El este prietenul tău! Lui poți să-I spui orice. El te poate elibera de orice durere și de orice nedreptate pe care o simți din cauza cicatricelor tale.

— Și eu aș vrea să fiu prietena Lui, a spus Rut. Ajută-mă, Laura! Ajută-mă să Îi spun că vreau să fiu prietena Lui!

Cele două fetițe s-au rugat, iar Rut L-a acceptat pe Isus ca prieten al ei. Apoi, ea L-a mulțumit pentru că El o iubea așa cum era.

Mărturia unei fetițe sclave

Vă aduceți aminte că în Biblie există povestea unei fetițe care fusese luată ca sclavă de către soldații regelui sirian? Fusese prinsă și vândută ca sclavă, iar acum slujea în casa unui general, ajutând-o pe soția acestuia.

Naaman, stăpânul ei, era bolnav. Avea lepră. Când fetița a aflat despre boala lui, i-a spus soției generalului:

— O, dacă stăpânul meu ar merge la profetul care locuiește în Samaria, acela l-ar vindeca de lepră.

Imediat, soția lui Naaman i-a spus acestuia vorbele fetiței. În inima generalului a răsărit un licăr de speranță.

La scurt timp, Naaman a ajuns la casa profetului Elisei. Dar omul lui Dumnezeu nu a ieșit să vorbească cu el, ci doar i-a transmis, printr-un mesager, următoarele cuvinte:

— Du-te și scaldă-te de șapte ori în râul Iordan. Apoi pielea ta va fi curată.

Naaman s-a înfuriat și a plecat.

— Ia te uită! a spus el. Eu credeam că profetul va ieși, că va face o rugăciune, chemând numele Domnului, Dumnezeului său, și că mă va curăți astfel de lepra mea. Dacă e vorba doar de o simplă scaldare, puteam foarte bine să o fac în râurile Damascului.

Slujitorii lui Naaman au insistat pe lângă stăpânul lor:

— Domnule general, dacă profetul ți-ar fi cerut ceva greu de făcut, nu ai fi făcut acel lucru? Tot ce ți-a spus a fost: „Du-te și scaldă-te!”

Naaman i-a ascultat, a coborât în Iordan și s-a scufundat de șapte ori în apa râului. Când a ieșit afară din apă, pielea lui era curată. Generalul s-a întors la Elisei și i-a spus:

— Acum știi că doar Dumnezeul lui Israel este Dumnezeu cel adevărat.

Iată cum, deși erau doar niște fetițe, atât Laura cât și micuța sclavă evreică au fost doritoare să dea mărturie despre Dumnezeu. Ele L-au prezentat pe Isus și altora, iar rezultatele au fost extraordinare.

practic

1. Cum L-aș putea prezenta pe Domnul Isus prietenilor de la școală sau de pe strada mea?
2. Confectionați un semn de carte! Scrieți pe el un verset biblic care vă place foarte mult! Apoi, dăruiviți-l unui coleg de școală care nu știe cine este Isus Hristos!

De memorat:

„Căci așa ne-a poruncit Domnul: «Te-am pus ca să fii Lumina Neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului.»” (Faptele apostolilor 13:47)

Un prieten secret

Pascal era un om care trăia în văile valdenze. El era un om bogat care credea în învățătura Bisericii Catolice. După ce l-a întâlnit pe Pierre, care l-a învățat adevărul așa cum este scris în Biblie, Pascal a început să îi apere pe valdenzi. Într-o zi, Pascal a aflat că soldații trimiși de Roma veneau spre văile valdenzilor și a înțeles că familia lui Pierre și ceilalți valdenzi erau în pericol. A încălecat pe cel mai bun cal pe care îl avea și a fugit să-i avertizeze pe Pierre și pe ceilalți de pericol. În drum, se oprea lângă fiecare colibă și striga:

— Vin soldații!

În cele din urmă, a ajuns în valea unde locuiau Pierre și familia lui.

— Vin soldații! Vor să-i omoare pe toți valdenzii! a strigat Pascal. Luați ce puteți și fugiți peste munți, în Franța!

O oră mai târziu, Pierre și Blanche, împreună cu Hubert, Paula și Gabrielle au pornit la un drum lung și periculos, peste munți, în căutarea unui loc unde să fie în siguranță.

Un persecutor devine un creștin

Saul, asemenea soldaților din povestea cu valdenzii, i-a persecutat pe creștini pentru că erau urmașii lui Isus Hristos. Saul credea că predicatorul acela numit Isus din Nazaret, care fusese răstignit de curând, era un profet mincinos. De aceea toți urmașii lui meritau să fie omorâți. Saul reușise să omoare mulți creștini, iar acum călătorea spre orașul Damasc. Avea cu el o scrisoare de la marele-preot, prin care i se dădea autoritatea de a-i aduce pe toți creștinii, bărbați, femei și copii, ca prizonieri la Ierusalim.

Pe când se apropia de Damasc, deodată, o lumină puternică a strălucit din ceruri în jurul lui. Saul a căzut la pământ, ascunzându-și fața. Apoi, a auzit o voce din cer care i-a spus:

— Saule, pentru ce Mă prigonești?

— Cine ești, Doamne? a întrebat Saul temător.

— Eu sunt Isus pe care-L prigonești, i-a răspuns vocea. Acum, du-te în Damasc și îți se va spune acolo ce ai de făcut.

Soldații care călătoreau alături de Saul au rămas uimiți. Ei azeau glasul, dar nu vedeau pe nimeni. Saul s-a ridicat încetitor de la pământ și a deschis ochii, dar, spre spaima lui, nu mai putea să vadă nimic. Era orb!

Soldații l-au luat de mână și l-au dus în Damasc. Timp de trei zile, a fost orb. Apoi, Dumnezeu i-a cerut unui om numit Anania să meargă la Saul și să-l vindece.

— Du-te! Căci l-am ales pe omul acesta ca să fie misionarul Meu înaintea neamurilor.

Anania a mers în casa unde locuia Saul. Și-a pus mâinile peste Saul, iar vederea i-a revenit. După ce l-a întâlnit pe Isus, Saul a devenit un alt om. De atunci, el a devenit cunoscut sub numele de Pavel, fiind un apostol al lui Isus. El a călătorit în aproape toate țările de la Marea Mediterană și i-a învățat pe oameni despre Isus.

Atunci când Îl întâlnim pe Isus, suntem schimbați. Pascal a devenit un protector al poporului lui Dumnezeu, iar Saul a devenit un predicator puternic.

practic

1. Cum poate Cuvântul lui Dumnezeu să aducă schimbarea în viața oamenilor?
2. Faceți o listă cu lucrurile pe care ați încetat să le mai faceți din momentul în care Isus a devenit prietenul vostru!

„Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”
(Matei 4:4)

Ispitele pot fi învinse

Multe dintre familiile de valdenzi din valea unde trăiau Pierre și familia lui au pornit pe același drum, peste munți, spre Franța. La cină, în prima seară a călătoriei lor, Blanche a împărțit fiecărei familii câte o bucăciță de pâine. Aveau de mers mai multe zile, iar mâncarea pe care apucaseră să o ia în traistă trebuia să le ajungă pe toată durata călătoriei.

După trei zile, abia apucaseră să treacă peste un singur munte. Gabrielle era obosită și îi era foame. Nu se mai gândea decât la mâncare și somn. În seara aceea, a adormit plângând, iar când a venit dimineața nu a mai vrut să se trezească. Paula era îngrijorată din cauza surioarei sale și i-a promis acesteia că, dacă se va trezi și va porni la drum, îi va da bucăcița ei de pâine. Imediat, Gabrielle s-a ridicat și a fost gata de drum.

Mai târziu, pe când urcau pe drumul de munte, Gabrielle a văzut că din desaga atârnată pe catărul vecinului lor a căzut ceva. Era o jumătate de pâine!

O s-o ascund și n-o să spun nimănui. O s-o mănânc când mi se va face foame, s-a gândit Gabrielle.

Hmm, vecinilor noștri le va fi foame și nu vor avea nimic de mâncat, și-a spus ea.

Nu e corect ce fac. E un furt. Biblia spune că nu e bine să furi, îi spunea conștiința.

De aceea, Gabrielle a hotărât să nu păstreze pâinea. Nu era corect. Așa că a luat bucata de pâine, a învelit-o în haină și a fugit după familia din față pentru a le spune că le căzuse o bucată de pâine din desaga de pe catâr. În seara aceea, Gabrielle a fost o fetiță fericită și mulțumită cu bucăcița de pâine care i-a fost dată la fel ca tuturor celorlalți.

Isus și ispititorul

Vă aduceți aminte că Isus a fost ispitit în pustie, unde a petrecut 40 de zile postind, fără a avea nimic de mâncare? După cele 40 de zile de post, Isus a simțit o foame puternică. Exact atunci, a apărut înaintea lui Isus Satana, arătându-se ca un înger luminos.

— Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poți schimba aceste pietre transformându-le în pâini.

Isus a știut că Satana era cel care-L ispitesc prin aceste cuvinte și i-a răspuns:

— Omul nu trăiește numai cu pâine, ci are nevoie și de Cuvântul lui Dumnezeu.

Satana nu dorea să renunțe ușor, așa că L-a dus pe Isus la Ierusalim, L-a pus pe cel mai înalt loc de pe acoperișul Templului și I-a spus:

— Ia arată-mi cât de multă credință ai Tu în Dumnezeu! Sari de pe acest acoperiș! Biblia spune că Dumnezeu îi va trimite pe îngerii Săi ca să aibă grijă de toți cei ce-L iubesc.

Isus știa însă că Satana amesteca adevărul cu minciuna. Așa că i-a răspuns:

— Dumnezeu nu vrea să vadă cât de multă credință avem în El dacă e vorba să facem lucruri prostești.

Satana nu a renunțat nici de această dată. L-a luat pe Isus, L-a dus pe un munte foarte înalt și I-a arătat împărățiile lumii. Apoi, I-a spus:

— Nu e nevoie să îți dai viața pentru a salva omenirea. Îți dau întreaga lume dacă faci un singur lucru: pleacă-Te până la pământ înaintea mea și închină-Te mie!

— Pleacă dinaintea mea, Satana! Căci este scris: Lui Dumnezeu „să te închini și numai Lui să-I slujești”. Dumnezeu este singurul și adevăratul stăpân al întregii lumi, a răspuns Isus.

Satana a dispărut imediat. Isus era atât de slăbit, după 40 de zile fără mâncare și fără apă, încât era foarte aproape de moarte. Dar Dumnezeu i-a trimis pe îngerii Lui să-L ajute și să Îi dea putere.

- practic**
1. Cum ne poate ajuta Dumnezeu să rezistăm în fața ispitelor? Enumerați 4 sau 5 moduri!
  2. Găsiți două texte biblice care ne pot ajuta să rezistăm în fața ispitelor lui Satana!

De memorat:

„Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.”
(Matei 28:19,20)

În misiune pentru Dumnezeu

Trecuseră săptămâni întregi de când valdenzii și-au părăsit satul lor din văile munților Italiei. Aceștia traversaseră mai mulți munți, iar acum se aflau pe coasta unui munte înalt, unde se opriseră admirând o priveliște frumoasă. Erau deja în Franța și puteau să răsuflă liniștiți.

Locul în care se aflau avea copaci înalți, flori frumoase și un râu care curgea în vale plin de spume.

Fiecare familie din grup și-a găsit un loc pentru a-și construi o colibă. Pierre și familia lui și-au ales o vale îngustă, unde și-au construit o căsuță care să-i apere de furtunile din sezonul rece. Paula, Gabrielle și mama lor erau ocupate zilnic cu aprovizionarea pentru iarnă. Adunau fructe de pădure, nuci, ciuperci și strângeau lemne pentru foc. Fiecare membru al familiei era ocupat și totuși toți își luau timp să se împrietenească cu francezii și cu ceilalți locuitori din zona respectivă.

Nu după mult timp, Pierre i-a invitat pe vecinii lor să-i viziteze la ei acasă pentru a se închina împreună lui Dumnezeu. În fiecare zi, el le vorbea despre Isus și, curând, acești oameni au primit cu bucurie vestea cea bună pe care Pierre le-o descoperea din Biblie.

Oriunde au mers, valdenzii le-au vorbit celor din jur despre Cuvântul lui Dumnezeu. În felul acesta, Cuvântul lui Dumnezeu s-a răspândit în Italia și Franța, într-o vreme când Biserica Catolică se considera singura stăpână a Bibliei. Valdenzii au început o redeșteptare care i-a ajutat pe mulți oameni să-și întoarcă inima către Dumnezeu.

Redeșteptarea din Efes

Vă aduceți aminte de Saul, cel care mai târziu a devenit cunoscut sub numele de Pavel? Este bărbatul care s-a schimbat atunci când L-a întâlnit pe Isus Hristos. Redeșteptarea pe care Saul a experimentat-o în viața lui l-a făcut un misionar foarte bun care i-a ajutat pe mulți oameni să Îl cunoască pe Isus.

Pavel a adus redeșteptări oriunde a mers, și în special în orașul Efes. Unii au crezut ceea ce spunea el, iar alții nu. Necredincioșii au început să răspândească zvonuri false

despre creștini. Acesta a fost motivul pentru care Pavel a fost nevoit să își mute întâlnirile cu oamenii din sinagoga unde predica la o școală și a continuat să predice acolo timp de doi ani. La finalul acestei perioade, aproape orice om din Efes și din împrejurimile orașului auzise despre Isus.

Dumnezeu a făcut câteva minuni extraordinare prin Pavel și mulți oameni au ajuns să respecte numele lui Isus Hristos.

Unii dintre credincioși, care mai înainte se ocupaseră cu vrăjitoriile sau cu spiritismul, au hotărât să înceteze astfel de activități. La scurt timp, au luat o decizie, și anume să-și aducă manualele de ghicit și de vrăjitorie în piața orașului și, după ce le-au aruncat acolo, le-au dat foc pe un rug uriaș.

Datorită predicării lui Pavel, a început o redeșteptare. Viețile oamenilor au fost schimbate și mulți oameni au ales să trăiască în conformitate cu învățătura Bibliei, devenind urmași ai Domnului Hristos.

ANNE-MAY WOLLAN A ACTIVAT ÎN DIVIZIUNEA TRANSEUROPEANĂ TIMP DE MULȚI ANI. ÎN PREZENT, TRĂIEȘTE ÎN STATELE UNITE ȘI ÎȘI DEDICĂ TIMPUL INSTRUIRII LIDERILOR ȘI VOLUNTARILOR CARE LUCREAZĂ PENTRU COPII.

practic

1. Cum poți să fii azi un misionar care să dea mărturie pentru Isus?
2. Fă un plan împreună cu părinții tăi și cu instructorul de la Școala de Sabat pentru a-L prezenta pe Isus Hristos altor oameni! Nu uita să te rogi pentru fiecare dintre acești oameni!

“Când Duhul lui Dumnezeu,
cu minunata Lui putere de **redeșteptare** atinge sufletul
atunci umilința și iubirea gata de sacrificiu
sunt puse mai presus de toate celelalte lucrări.
Aceasta este lucrarea Evangheliei.”

Ellen White

Rugăciunea pentru o persoană
privată de libertate poate face
diferența între condamnare
veșnică sau libertate eternă...

Vizitarea unei persoane aflate în detenție
poate echivala cu șansa unui nou început...

Corespondența cu un deținut poate face diferența
între o viață abandonată și o reintegrare deplină...

Vizitarea familiei deținutului reprezintă,
de multe ori, singurul liant ce leagă sufletele lovite...

Seminarele în școli, licee, facultăți se traduc ca unele
dintre cele mai eficiente căi de lucru în cadrul
modulului prevenție.

***Implicarea ca voluntar în acțiunile Asociației Serviciului Umanitar
pentru Penitenciare îți va oferi ocazia implicării active în anul 2013
în oferirea Speranței persoanelor care sunt în detenție.
Înscrierile se fac la responsabilul ASUP din cadrul conferinței până la
15 decembrie 2012.***

**Dumnezeu nu intră cu tine în penitenciar!
El te așteaptă deja acolo! (Matei 25,36)**

Miturile

care ne schimbă viața

SEMNELE
timpului

Revista *Semnele timpului* îți aduce încă un număr de colecție,
anul acesta la un preț imbatabil: **4 lei***

Spargem împreună **33 de mituri** care ne schimbă viața!

* OFERTĂ valabilă doar pentru comenzile achitate până în data de 3 noiembrie 2012

A woman with long, light-colored hair is shown in profile, looking down at an open book she is holding. She is wearing a red top. The background is a warm, dimly lit room with a fireplace. The fire is burning brightly, casting a golden glow on the scene. The overall atmosphere is cozy and intimate.

La 1 ianuarie 2013, citește 1 Samuel 24!

Programul „Înviorati prin Cuvântul Său” este o inițiativă a Conferinței Generale, prin care se dorește implicarea cât mai multor membri adventiști în citirea și cunoașterea Sfințelor Scripturi.

Programul, care a demarat pe 17 aprilie 2012, presupune citirea unui capitol din Biblie pe zi și se va încheia la Sesiunea Conferinței Generale din anul 2015.

La 1 ianuarie 2013, sunt invitați să se alătore acestei inițiative cât mai mulți membri români, citind Biblia începând cu 1 Samuel 24. Pentru mai multe informații, vizitați site-ul www.revivedbyhisword.org.

„Doresc să invit fiecare membru să citească, împreună cu familia mondială a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, câte un capitol pe zi din Biblie. Am încredințarea că această călătorie prin Biblie ne va aduce mai aproape de Isus. În timp ce citim și medităm asupra Cuvântului lui Dumnezeu, suntem conduși la o experiență nouă cu Mântuitorul, a cărui revenire o așteptăm cu dor.”

Ted Wilson, președintele Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea

ÎNVIORAȚI
prin
Cuvântul Său